

GLAS

Ustanovitelj: obč. konference SZDI
Jesenice, Kranj, Radovljica, Sk. Loka
in Trzin — Izdaja CP Gorenjski tisk
— Odgovorni urednik Albin Učakar
Kranj. Glavni urednik Anton Miklavčič

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

V senci umirajočih dreves, v pišu jesenskega vetra, hladečega utrujeno naravo, bomo jutri postali ob grobovih svojcev, katerih liki so spričo kupa vsakdanjih skrbi nemara prezgodaj obledeli. Prav je, da jih vsaj včasih oživimo, da jim izkažemo tiho spoštovanje dolžnikov, dedičev vsega, kar so nam zapustili in zaradi česar živimo boljše, bolj polno življenje. Eno samo popoldne je sicer malo, pa vendar dovolj, da sami pri sebi obudimo spomin na pokojne starše, na skromno, nesebično partizansko mamo, na padlega borca, na umorjene talce, na prezgodaj končano pot bratov, sestra, prijateljev in kolegov. Mimo cvetja in vencev in zunanega blišča je slednje edini cilj in smisel jutrišnjega praznika.

Varčevanje - naložba za jutrišnji dan

31. oktober — svetovni dan varčevanja — simbolično poziva vse ljudi k varčevanju za boljši in lepši jutrišnji dan. Cilj varčevanja pomeni osvobojenega in iz dneva v dan bogatejšega človeka tega planeta, ki bo sam sposoben ustvarjati in odločati o deležu, ki ga je sam ustvaril.

Danes poznamo po svetu in doma različne oblike organiziranega varčevanja. Nekaj desetletij nazaj smo bili pri nas priča različnim hranilnicam. In od takrat naprej lahko govorimo tudi o razvoju organiziranega varčevanja. Zadnja leta pa se je organizirano varčevanje, lahko bi rekli, že zelo razvilo. Te službe so se lotile banke, ki prek države jamčijo za prihranjeni denar občanov.

Poslovna enota Ljubljanske banke v Kranju na tem področju ni brez izkušenj. Poleg klasičnih hranilnih vlog občanov (če jih tako imenujemo) so v zadnjih letih uvedli tudi vrsto novih oblik, ki spodbujajo občane vseh starosti k varčevanju in s tem h krepitevi za najmlajše, v osnovnih šolah na Gorenjskem so pred nedavnim ustanovili prve pionirske hranilnice, uvedli so izplačevanje osebnih dohodkov zaposlenih na hranilne knjižice. Pravkar pripravljajo, da bi v prihodnje postopoma prešli tudi na izplačevanje pokojnin prek hranilnih knjižic in ko bo steklo varčevanje v osnovnih šolah, bodo to obliko uvedli tudi v srednje šole. Njihov cilj je, da bi varčeval vsak prebivalec Gorenjske.

Konec septembra letos so imeli prebivalec Gorenjske na hranilnih vlogah, deviznih računih, tekočih računih in žiro računih ter namensko za stanovanja zbranih 387.453.000 novih dinarjev. Najbolj se je v zadnjem letu povečalo število varčevalcev v delovnih organizacijah. 23.166 zaposlenih v gorenjskih delovnih organizacijah (kar je 37 odstotkov vseh zaposlenih na Gorenjskem) je imelo konec septembra na hranilnih knjižicah prek 40 milijonov novih dinarjev. Tako so hranilne vloge na račun varčevanja v delovnih organizacijah narasle za dve tretjini.

Drug podatek, ki kaže, da število varčevalcev narašča, je, da ima 4862 najmlajših prebivalcev Gorenjske na hranilnih knjižicah 921.000 novih dinarjev. Vsem tem je poslovna enota Ljubljanske banke v Kranju ob rojstvu dala na knjižico 120.000 dinarjev, preostalih 800.000 dinarjev pa so prispevali starši.

Nič manj razveseljiva ni ugotovitev, da se pred nekaj tedni ustanovljene pionirske hranilnice prav tako uveljavljajo. V prvih treh tednih obstoja pionirske-hranilnice na šoli v Bohinjski Bistrici je 450 učencev zbralo oziroma vložilo že 13.000 novih dinarjev.

Oblik varčevanja je torej veliko. Cilj vseh pa je, navajanje na pametno gospodarjenje. Zato današnji dan pomeni čestitko vsem varčevalcem in poziv vsem tistim, ki niso vključeni v organizirano varčevanje, da se uvrstijo v oblikovanje lepšega jutrišnjega dne.

A. Zalar

Proslava 25-letnice Glasa

Osrednji dogodek v okviru proslave 25-letnice izhajanja Glasa je bila skupna seja izdajateljskega sveta in kolektiva Glas v soboto ob 10. uri v domu JLA v Kranju. Seje so se udeležili številni povabljeni gostje, med katerimi so bili predstavniki ustanoviteljev, predstavniki skupščine in družbenopolitičnih organizacij občine Kranj, predstavniki združenja pokrajinskih časopisov in lokalnih radijskih postaj in drugi.

Ob začetku seje so udeleženci z enominutnim molkom počastili spomin umrlih nekdanjih sodelavcev Glasa, nato pa je glavni urednik Anton Miklavčič orisal razvoj časopisa ter probleme, s katerimi se srečuje kolektiv Glasa pri svojem odgovornem delu. Posebej je poudaril družbeno angažiranost časopisa ter njegovo prizadevanje, da posreduje napredno misel in objektivno informacijo v sleherno hišo na Gorenjskem. Z nakiado 18.500 izvodov, od katere je kar 16.500 stalnih naročnikov, je Glas prav gotovo najbolj

bran časopis na tem področju in torej najbolj poklican za to nalogo. Spregovoril je tudi o bodočnosti časopisa in povedal, da so realni izgledi, da bo časopis že kmalu dobil sodobnejšo obliko in kvalitetnejši tisk. O tem je podrobneje spregovoril tudi direktor ČP Gorenjski tisk Jože Kone, ki je zagotovil, da so prizadevanja za posodobitev tiskanja časopisa tik pred uresničenjem.

Delovnemu kolektivu je čestital ob pomembnem jubileju Tone Rakovec, predsednik občinske konference SZDL Škofja Loka v imenu ustanoviteljev, njemu pa so sločili s čestitkami predstavniki združenja pokrajinskih časopisov in lokalnih radijskih postaj Tone Maslo ter sekretar osnovne organizacije zveze komunistov podjetja Gorenjski tisk Rudi Bizovičar.

Po slavnostni seji so si gostje ogledali priložnostno razstavo v novih prostorih uredništva Glasa ter tiskarno Gorenjskega tiska.

T. M.

Karel Makuc med mladimi novinarji

V sredo, 25. oktobra, je bil gost Informativnega centra Kranj (prej Aktiv mladih novinarjev Kranj) Karel Makuc.

Mladim novinarjem je pripovedoval izkušnje iz svoje dolgoletne prakse, saj je služboval v Beogradu kot dopisnik Slovenije za list Borba, zatem pa je bil tudi urednik Glasa. Govoril nam je o no-

vinarskih zvrsteh ter o novinarstvu nasploh. Po kratkem, toda koristnem predavanju, je bil pripravljen odgovarjati na zastavljena vprašanja. Bili sta prijetno preživetni urici. Upamo, da bomo imeli takšnih še več. Hkrati izražamo željo, da se število mladih novinarjev še poveča.

M. Mihelič

Priprave na referendum

V Trzinu je bila včeraj seja, ki so se je udeležili predstavniki občinskega sindikalnega sveta in osnovnih sindikalnih organizacij, predstavniki tiska, radia ter tovarniških glasil. Na seji so obravnavali zadnje priprave

na referendum o združitvi zdravstvenega zavarovanja delavcev in kmetov. Na seji so sklenili, da je treba pred referendumom čim bolj seznaniti volivce z novostjo, o kateri bodo glasovali 19. in 20. novembra. -jk

Treba bo podaljšati samoprispevek

V Trzinu je bilo v petek 5. zasedanje občinske konference SZDL, na katerem so obravnavali poročilo o gradnji šol in vrtcev v trziški občini, delovni program konference in njenih organov do konca leta in finančno poslovanje občinske konference. Na konferenci so sklenili, da je treba začeti v občini temeljite politične priprave na referendum o podaljšanju samoprispevka za gradnjo šol, za katerega so se Trzičani odločili leta 1968. Podaljšanje samoprispevka je nujno, če hočejo v Trzinu ures-

ničiti zastavljen program. Na konferenci so pohvalili dosežanje delo odbora za gradnjo šol, kateremu gre največja zasluga, da poteka gradnja tako pomembnih objektov v občini po načrtu.

Na konferenci je bilo sproženo tudi ravnanje poslance Mira Repiča v primeru poslance Petra Vujčiča. Ker je Miro Repič član organizacije ZK, je njegovo ravnanje že obravnavala organizacija, katere član je. Če pa bo potrebno, bo o njegovem primeru morala razpravljati tudi organizacija SZDL. -jk

S slavnostne seje delovne enote Glas ob 25-letnici. Na sliki: glavni urednik Anton Miklavčič, predsednik izdajateljskega sveta Vladimir Erjavšek in predsednik enote Andrej Zalar. — Foto: F. Perdan

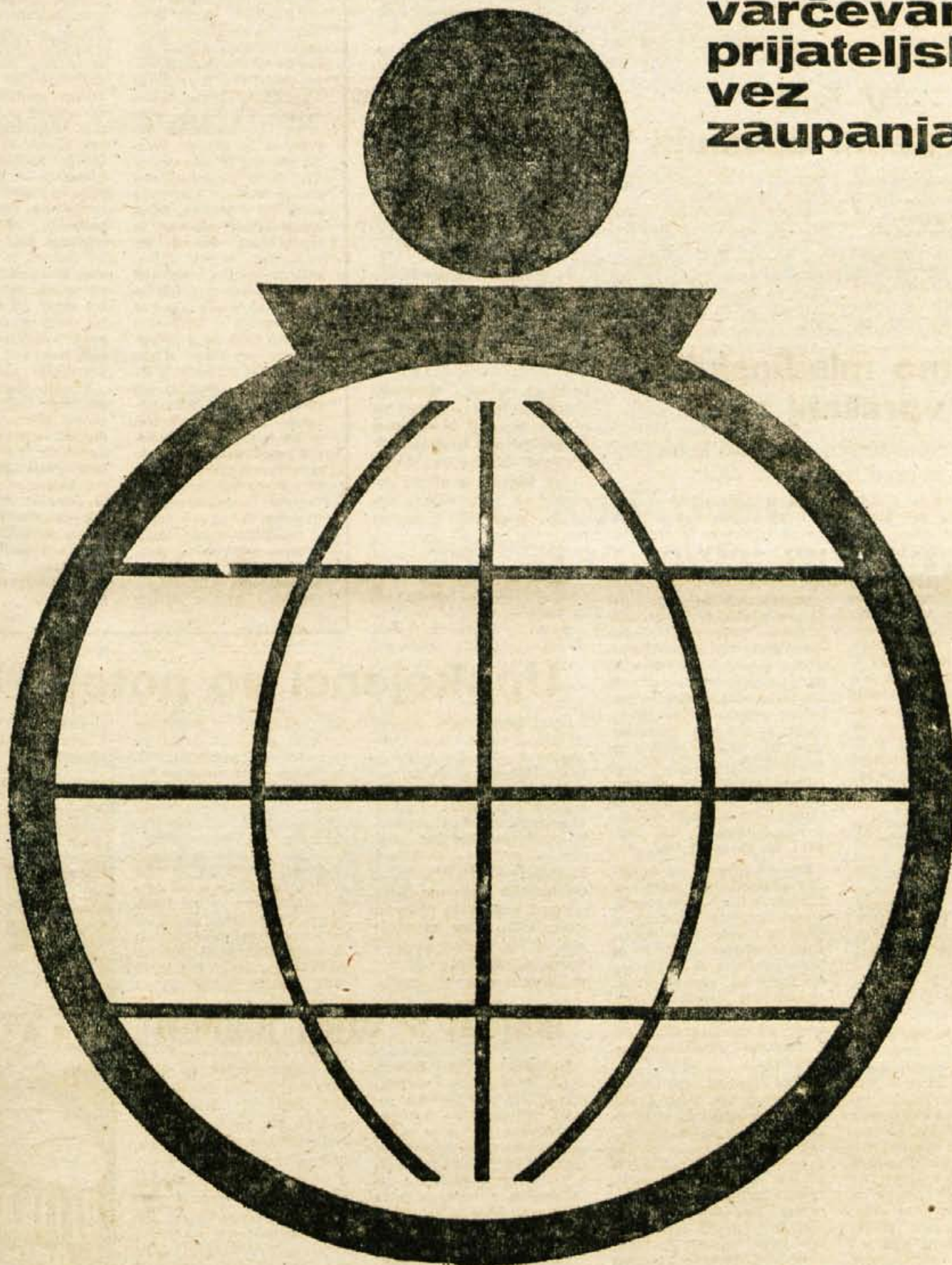
Slavnostne seje delovne enote Glas so se udeležili sodelavci in družbenopolitični delavci Gorenjske. — Foto: F. Perdan

Uredništvo Glasa je v svojih novih prostorih pripravilo tudi priložnostno razstavo. — Foto: F. Perdan

 Ljubljanska banka

**31. oktober
svetovni
dan
varčevanja
prijateljska
vez
zaupanja**

OBSODBA POSTOPKA

Organizacija ZK Sava in IO občinske konference SZDL Kranj razpravljala o ravnanju poslanca gospodarskega zbora skupščine SRS Janeza Beravsca pri glasovanju v skupščini

19. oktobra je bila delovna konferenca organizacije zveze komunistov v tovarni Sava v Kranju. Na konferenci so ocenili stališča direktorja Sava Janeza Beravsca, ker se je

V šoli brezplačni učbeniki

Na bližnjem kongresu zveze sindikatov Slovenije bodo ponovno zahtevali, da v štirih letih uresničimo brezplačno šolanje otrok v osnovni šoli. Nadalje bodo sindikati na kongresu postavili zahtevo, da se v šolah več dela z učenci, ki se težje učijo. Le-

tem naj bi tudi omogočili celodnevno bivanje v šoli.

Zaposleni do 35. leta starosti, ki nimajo opravljene osemletke, naj bi se vključili v osnovno šolo za odrasle. Nasploh bodo sindikalni delavci na kongresu precej pozornosti posvetili izobraževanju. J. V.

Samo mladinskih vprašanj ni

Pogovor pred občinsko partijsko konferenco in pred tretjo sejo ZKJ

24. oktobra sta se v Kranju na skupni seji zbrali predsedstvi občinskega komiteja ZK in občinske konference ZM, da bi izoblikovali teze za razpravo v širšem sestavu. Zivahen pogovor o gradivu, ki sta ga vodstvi pripravili na okvirno temo: mladi v samoupravni socialistični družbi, je izzvenel v starem, a še vedno premalo prisotnem spoznanju: današnji mladi učenci bodo že jutri upravljavci, današnja napadna in pomanjkljiva skrb, vzgoja in znanje bodo jutri breme, ki se ga bo težko otresti, če se ga bo sploh moge.

Tema pogovora je vsekakor eno ključnih vsakdanjih vprašanj, zato je ves čas ostala na ravni stvarnih, vsem zelo blizkih občinskih odnosov, ki so jih razpravljali, tovariši Rogelj, Horvat, Bavdek, Jurančičeva, Fillpovič, Mall, Klemenčič, Božičeva, Kavčič, Resman, Gantar, Smit, Zavrnik, Malovrh in Cej, osvetlili z različnih zornih kotov.

Pokazalo se je, da je sodelovanje med ZK in ZM na najvišji ravni zadovoljivo, utečeno, skupaj pa se bo treba zavzeti še za mnogo zastavljenih, a še neuresničenih ciljev, med katerimi je po logiki rasti prvi in končni — omogočiti mladim družinam takšne življenjske pogoje, da njihovi otroci ne bodo že ob rojstvu čutili bistvenih, družbeno neupravičenih razlik. Ob tem in znotraj tega, od mnogih stvari neodvisnega dogajanja, moramo na trdnih temeljih ustvariti sodoben sistem vzgoje in izobraževanja. Do leta 1974 bodo za otroško varstvo in osnovno šolstvo v

glavnem zagotovljeni prostori, večji problemi so in bodo zaradi strokovne in človeške vprašljivosti učiteljstva in še posebej odgovornosti mentorjev.

Srednje šole so glede tega še na slabšem. Neustrezni prostori (ekonomska šola, delno gimnazija in pa dijaški dom v gradu Kieselstein) in pa po mnenju mnogih marsikje pedagoško in moralnopolitično problematično učno osebje — vse to je potrebno temeljite družbene presoje in ustreznih dejanj.

Prav zaradi še ne dovolj razjasnjenih vprašanj okoli idejnosti pouka bo občinska konferenca ZK predstavljena za nekaj časa.

Eno od skupnih, še ne dovolj uveljavljenih načel, je enakopravna udeležba mladih v samoupravnem odločanju v šolah in v delovnih organizacijah. Predvsem zadnje so in bodo prisiljene za doseganje resničnejšega samoupravljanja vse bolj pospeševati strokovno in družbeno izobraževanje ob delu, učinkovitosti vsestransko obveščanje in kultiviranje.

Kako zapolniti tako imenovani prosti čas, kako Kranj vključiti v slovenski višješolski in visokošolski sistem, kako zmanjšati družbenopolitično apatičnost nekaterih mladih in starejših... to in še marsikaj je ostalo nedorečenega. Konferenca in pogovori po terenskih organizacijah bodo morali dorekati, kajti zdaj resnično izbiramo le med dvema možnostima, med odtujevalnim zasebništvom in osvobajajočo družbenostjo.

A. Božič

kot poslance gospodarskega zbora republiške skupščine 20. septembra letos vzdržal glasovanja o odvzemu poslanske imunitete poslancu gospodarskega zbora Petru Vujčiču. Na tej seji se je od 53 poslancev glasovanja vzdržalo 23.

Do predloga za odvzem poslanske imunitete poslancu Vujčiču je prišlo, ker je leta zlorabil svoj položaj, si prilastil družbeno lastnino in napravil še več drugih kaznivih dejanj. Nazadnje je zapustil tudi državo. Da bi se proti njemu lahko uvedel sodni postopek, mu je bilo treba odvzeti poslansko imuniteto.

Po pojasnitvi Janeza Beravsca o razlogih svojega ravnanja so člani delovne konference sklenili, da se Janezu Beravsu izreče opomin.

O ravnanju poslanca gospodarskega zbora slovenske skupščine Janeza Beravsca pa je na zadnji seji, 24. oktobra, razpravljala tudi izvršni odbor občinske konference SZDL Kranj. Obsodil je njegov postopek pri glasovanju o odvzemu poslanske imunitete Petru Vujčiču, ker meni, da je takšno ravnanje neodgovorno in ni v skladu z osnovnimi političnimi in samoupravnimi morali.

A. Z.

Klub slovenskih študentov na Dunaju:

Prepovedati Heimatdienst!

V protestni resoluciji, ki so jo naslovili na vlado kanclerja Bruna Kreiskyja, na koroškega deželnega glavarja Hansa Simona in na vso demokratično avstrijsko javnost, se člani Kluba slovenskih študentov z Dunaja zelo ostro in nedvoumno zavzemajo za ukrepe, katerih cilj naj bi bilo dejansko, ne le papirnato priznanje obstoja slovenske manjšine v Avstriji. Resolucija obsoja mlāčnost in omahljivost oblasti ter pristavlja, da ob najnovejšem izbruhu šovinističnega divjanja pristojni organi ne ukrepajo tako kot bi morali. Vladajočo stranko SPÖ dolži polovičarstva, saj zakon o postavitvi 205 dvojezičnih topografskih napisih ni nič drugega kakor kompromisno popuščanje odločnemu nastopanju slovenske manjšine, reševanje omajanega ugleda Avstrije v svetu ter poskus zavajanja jugoslovanskih narodov. Zakon je v resnici nesramno uradno omejevanje prisotnosti koroških Slovencev na 205 vasi in zanikanje njihove nacionalnosti tudi v drugih

naseljih dežele. Študentje nadalje protestirajo proti vedenju varnostnih sil, ki niti ne poskušajo obrzdati nasilnike in šoviniste in ki so celo izrazile svoje simpatije do zločinskih krogov, medtem ko jim je upravičena akcija slovenskih demokratov služila kot povod za zatirajoče ukrepe. Najbolj drastičen primer je šef celovške policije dr. Winkler; njegovi ljudje so čisto legalno podpirali razbijanje pri znašanju nad dvojezičnimi tablam in nad zavednimi Slovenci. Policija trenutno celo pripravlja proces zoper tri študente, ki jih dolži sovražne dejavnosti »dodajanja slovenskih imen pod nemške topografske napise.«

Avtorji resolucije zato zahtevajo takojšnjo prepoved Kärntner Heimatdienst, energičen nastop avstrijske policije in sodišče proti šovinističnim hujšakcem, odstranitev šefa celovške državne policije dr. Winklerja in popolno uresničenje demokratičnih pravic koroških Slovencev — vse na podlagi določil državne pogodbe. I. G.

Upokojenci po poteh NOB

Ogled begunjskega muzeja in Drage, seznanitev z nekdanjim krutim življenjem v kroparskih vigenjih in nazadnje srečanje in kramljanje na partizanski Vodliški planini; to so bili osrednji cilji letošnjega izleta upokojencev Kmetijsko živilskega kombinata Kranj. Sindikalna organizacija tega podjetja pripravila vsako leto ustrezna srečanja in izlete za svoje upokojence. Včasih je večji poudarek na ogledu obratov, včasih izlet v druga kmetij-

ska področja, v turistične kraje in podobno. Letos pa so hoteli dati poudarka naši zgodovini osvobodilnega boja. Zanimivo je bilo, da izmed 72 udeležencev — čeprav vsi Gorenjci — mnogi še niso videli Begunj, dasi so doma la vsi več ali manj sodelovali in trpeli, mnogi pa se celo s puško v roki bojevali proti tiraniji. Zato so bili letošnjega izleta zelo veseli. V okviru načel pri uveljavljanju minulega dela pa so tudi izrazili željo, da bi pri letošnjih volitvah sindikalnih or-

ganizacij po TOZD in v kombinatu zajeli tudi vrste upokojencev. K. M.

Napisi v tujih jezikih

Turistično društvo Bohinjska Bistrica je vsem turističnim društvom v Sloveniji poslalo pismo, v katerem ugotavljajo, da se v naših turističnih središčih in ob cestah, ki vodijo vanje, pojavljajo reklamni napisi v tujih jezikih. Pravi, da je to sicer razumljivo in potrebno, grajajo pa prakso, da turistične organizacije, gostinska in druga podjetja ter zasobniki ponujajo svoje storitve le v tujem jeziku. Vedno več je namreč reklamnih tabel, na katerih ni slovenskih napisov.

V pismu pravijo, da njihova stališča ne gre jemati kot neke vrste nestrpnost, pač pa kot željo, da bi pri različnih komercialnih prijemih ohranili pravo mero, predvsem pa dostojanstvo Slovenca in Jugoslavana, vrednega svojega imena. Zato so pozvali vsa turistična društva in družbenopolitične organizacije, naj omenjene primere ugotovijo in obravnavajo ter posredujejo, da različni reklamni napisi ne bodo samo v tujih jezikih. A. Z.

Nove delavnice

V petek je bila na Tekstilnem centru v Kranju novinarska konferenca, na kateri so predstavniki šole seznanili novinarje z novimi modernimi delavnicami, ki jih je dobil center, in s prizadevanji, da bi bil praktični pouk na šoli čim boljši. To velja predvsem za tehnično čevljarstvo in za šolo za čevljarstvo delavce ter za nekatere od-

delke tehniške tekstilne šole. Vrednost novih delavnic presega poldrugi milijon dinarjev. Za nove delavnice je značilno tudi to, da je v njih veliko naj sodobnejše opreme, ki so jo šoli poklonile nekatere domače, predvsem pa tuje firme, ki imajo v večini primerov za tako sodelovanje med izobraževanjem in proizvodnjo več razumevanja od domačih tovarn. —jk

Priznanje hotelu Creina

Kolektiv kranjskega hotela Creina je sodeloval na XX. turističnem gostinskem zboru, ki je bil v Portorožu od 25. do 28. oktobra. Za sodelovanje na razstavi pogrinjov in kulinarčnih izdelkov so dobili srebrno in dve bronasti medalji. Natakara hotela Creina Milan Zunko je

skupaj s kolegi dosegel pri pogrinjku srebrno medaljo. Darka Ajudič, ki je sodelovala s slaščičarskim izdelkom, pa je prejela dve bronasti medalji.

Priznanja so glede na mlad kolektiv hotela Creina lep uspeh.

A. Z.

Meso

prodajajo z izgubo

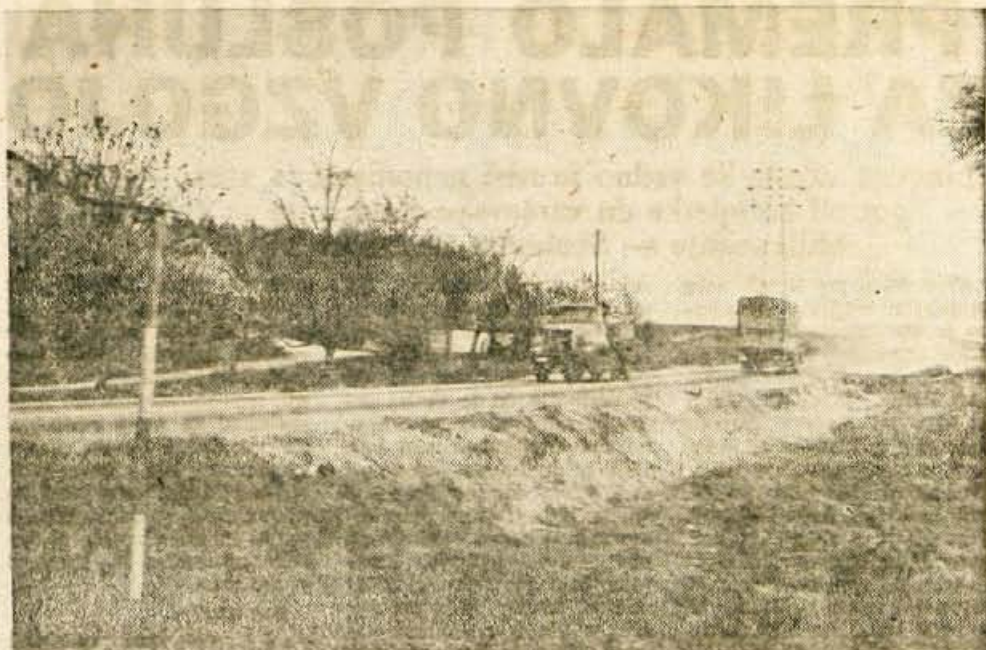
V kamniških mesnicah letos še ni zmanjkalo mesa. To je kar pohvalna beseda za mesarje, ki pa je precej draga za delovni kolektiv. Ze dlje svinjsko meso prodajajo pod ceno. Meso kupujejo pri raznih podjetjih v Srbiji in Bosni po 25 dinarjev za kilogram, prodajajo pa ga po zamrznjeni ceni 22,7 dinarja. Račun kaže, da ima podjetje Meso Kamnik s takšno trgovino, precejšnjo izgubo.

Mlado pitano govedino kupujejo po 27 dinarjev, prodajajo pa po 24,2 dinarja za kilogram.

Podjetje Meso Kamnik je pri raznih kmetijskih zadrugah kupilo več telet in jih oddalo v rejo kmetovalcem. Ko je pitano govedo težko okoli 500 do 600 kg, ga vzamejo nazaj, kmetu pa plačajo prirastek. Za tovrstno sodelovanje je pri kmetijskih proizvajalcih veliko zanimanje. Zdaj ima podjetje Meso na pitanju 80 bikcev in telet, do konca leta pa jih bo prek 300.

Izgubo zaradi nižje prodajne cene mesa pokrivajo s prodajo mesnih izdelkov.

J. Vidic

USTAVLJENA DELA NA POLICI — Splošno gradbeno podjetje Projekt iz Kranja, ki se je lotilo ureditve odcepa za gramoznico in Exoterm na Polici (na tem kritičnem odseku je treba namreč zgraditi poseben zaviralni oziroma čakalni pas), je moralo pred nedavnimi deli ustaviti. Pri zemeljskih delih so namreč naleteli na glavni vodovod. Na srečo so najprej naleteli na vodovod, kajti nekaj metrov naprej je tudi podzemni vod visoke napetosti. — Kot nam je povedal odbornik občinske skupščine Anton Grašič s Police, do okvare na vodovodu ne bi prišlo, če bi se predstavniki Projekta najprej pogovorili s predstavniki krajevne skupnosti in z lastnikoma zemljišča. Tako pa se Projekt sploh ni posvetoval z lastnikom zemljišča Janezom Golobom in Janezom Pavlinom s Police. Anton Grašič je tudi poudaril, da se je pred nadaljevanjem del treba najprej sporazumeti z lastnikoma zemljišča ter s podjetjem Vodovod in Elektro Kranj. — Foto: A. Zalar

Koliko denarja za stanovanjsko gradnjo

»Če resho želimo zmanjšati socialne razlike, potem je nujno, da gradimo več najemniških stanovanj,« je na četrtkovi seji občinske skupščine Kamnik rekla Marija Lukanc. Odborniki so namreč na seji razpravljali o predlogu postopka za potrdi-

tev in sprejem samoupravnega sporazuma in občinskih odlokov s področja stanovanjskega gospodarstva. O tem vprašanju že dlje tečejo razprave, ki sta jih organizirala socialistična zveza in sindikati.

Sklenili so, da bodo ustavili skupščino solidarnostnega stanovanjskega sklada. V skupščini sklada bo 35 članov, in to 17 iz industrije ter 18 iz drugih vej gospodarstva in družbenopolitičnih organizacij.

Občinska skupščina je sprejela predlog, naj bi v samoupravnih sporazumih določili prispevno stopnjo za stanovanjsko gradnjo v višini 6 odstotkov od osebnega dohodka. Teh šest odstotkov naj bi delili tako: 2,5 odstotka denarja naj bi šlo v solidarnostni sklad, 3 odstot-

ke naj bi v te namene ostalo podjetjem, 0,5 odstotka sredstev pa se mora vložiti v banko.

Samoupravni sporazum o stanovanjskem gospodarstvu bodo predvidoma podpisali 20. novembra. Najkasneje do 10. decembra letos pa bodo izvedli volitve za člane skupščine solidarnostnega sklada in ustanovili ta sklad.

Vinko Gobec, predsednik občinske skupščine, je odbornike seznanil, da v občini primanjkuje 483 stanovanj. Na občini je 307 prošelj za stanovanja, 82 prošelj je pri delovnih organizacijah. Letno bi solidarnostni sklad moral razpolagati vsaj s tridesetimi stanovanji. V občini je 60 kritičnih primerov stanovanjske stiske, ki bi jih morali čimprej rešiti.

J. Vidic

Pitne vode bo dovolj

Kamničani imajo zaradi starega vodovoda težave s pitno vodo. Cevi, ki so jih položili v zemljo že pred več kot petdesetimi leti, ne zdržijo več pritiska. Letošnje poletje so popokale cevi, ker je vanje prišel zrak in Kamnik je ostal brez vode. Večje okvare so hitro popravili, toda po izračunih še vedno uha-ja precej vode, ker je težko odkriti okvare.

Komunalno podjetje Kamnik je že sklenilo pogodbo z vodno skupnostjo Savinja —

Celje. Te dni bodo začeli graditi drenaže, zajetje in cevovod v dolžini 2000 m. Zajetje bo na Iverju pod vzhodnem Kamniških planin. Nove cevi premera 500 mm bodo položili od zajetja do betonskega mosta v Stranjah, kjer bo priključek na stari vodovod. Cevi starega vodovoda so samo 125 mm premera.

Skladno z dotokom sredstev za to investicijo se bo nadaljevala gradnja vodovoda od Stranj proti Kamniku.

J. Vidic

Kupljenik, vasica nad Bohinjsko Belo, bo dobila novo cesto. Oddaljenost od trgovin in šole ter slaba povezava v zimskem času, so prisilili vaščane, da so že poleti začeli z delom. Do danes so naredili že čez 1500 ur prostovoljnega dela, kar je res lep uspeh za 10-člansko skupščino. Cesto nameravajo zgraditi do 29. novembra, vendar le, če jim bodo s finančnimi sredstvi priskočile na pomoč delovne organizacije. Do sedaj so vaščani sami prispevali 10.000 din. Nova cesta bo pomembna tudi za razvoj turizma. Lepa jama pod Babjim zobom je bila sedaj redko obiskana, kajti slaba cesta in 22% klanec do Kupljenika sta odbila marsikaterega obiskovalca te naravne lepote. — Foto: F. Pavlič

PREMALO POSLUHA ZA LIKOVNO VZGOJO

Likovna vzgoja še vedno preveč nepomembna stvar — Težka pot od osemletke do varšavske akademije za grafično oblikovanje — Svobodni umetnik: kaj je to?

»Vsa stvar se ti zdi zelo preprosta. Hodiš v osemletko in kar naenkrat te začne nekaj privlačiti, tisto, kar se ti zdi, da bi lahko postal tvoj življenjski poklic. Tako je bilo pri meni z likovno umetnostjo. Risanju se je takrat v šoli posvečalo malo pozornosti. Se zdaj se mi zdi, ko vidim, koliko mladih talentov je v Zürich, da ima likovni pouk precejšnjo veljavo,« mi je pripovedoval Zirovec Tomaž Kržišnik, ki je pred tremi leti diplomiral na varšavski akademiji za grafično oblikovanje.

»Z 'rahitično' pripravo, kakršno sem dobil v osemletki, sem se vpisal na šolo za oblikovanje. No, pa kljub temu sem jo končal z odliko. Zato me je toliko bolj prizadel neuspeh na sprejemnem izpitu za slikarsko akademijo v Beogradu. Na izbiro sta mi takrat ostali le še ljubljanska slikarska akademija ali pa pedagoška akademija v Ljubljani. Odločil sem se za slednjo, čeprav sem poleg likovne vzgoje moral študirati še zgodovino, kar mi je vzelo celo več časa kot risanje samo. Ob koncu šolanja je bila v Moderni galeriji pripravljena razstava otroških risb, na kateri so sodelovali tudi študentje pedagoške akademije. V reprezentativni katalog, ki je bil poslan tudi organizaciji UNESCO, je bila uvrščena tudi ena od mojih kompozicij, kar mi je dalo novo voljo in samozaupanje. Napisal sem prošnjo za Prešernovo štipendijo, ki bi mi omogočila študij na eni od evropskih akademij. Kljub majhnemu upanju mi je bila dodeljena in odločil sem se za Varšavo na Poljskem, kjer je ena najboljših akademij za področje grafičnega oblikovanja. Ker pa se sistem študija med posameznimi državami močno razlikuje, avtomatično sem začel obiskovati IIL letnik, sem imel prvo polletje hude težave. V korak z drugimi mi je uspelo priti šele ob koncu leta, ko mi je bila dodeljena

celo nagrada rektorja. Za specializiran študij plakata, knjižne opreme in scenografije sem se lahko odločil šele po dveh letih. Pritegnilo me je področje, ki se dotle pri nas še sploh ni resno obravnavalo. Diplomiral sem leta 1969, za diplomsko nalogo pa sem izdelal študijo ilustracij »Zlata ptica«. Moje prvo samostojno delo so Poljaki ocenili nadvse ugodno. Zlato ptico sem presrečen prinesel domov, vendar pa je pri nas delo obležalo v predalu, saj so ga skoraj vsi zavrnil kot preveč poljsko. In kaj zdaj? Moram priznati, da je v prvem trenutku po vrnitvi, z diplomom v žepu, še največ posluha za moje delo pokazala žirovska tovarna obutve Alpina.«

In zakaj so vam drugi obračali hrbet?

»Zaradi zagovarjanja nekega nivoja, ki je bil preveč radikalen, je večkrat prišlo do nepotrebnih nespornostov. To je pri nas še vedno povsem razumljivo, če gre za novatorstvo. Ljudje vsako tako stvar sprejmejo z nezaupanjem, sam pa se počutiš nemočnega. Po nekajmesečnem službovanju, delo ni bilo v ničemer povezano z mojo strokovno izobrazbo, sem dobil status svobodnega umetnika. Prav takrat sem vzpostavil prve tesnejše stike s slovenskim gledališčem. Vendar pa se je ponovno pokazala stara hiba: kdor ni v okviru ozko slovenske tradicije, naleti na odpor sredine, v kateri dela. Največji kompromis je preiti na nivo, ki ni problematičen. Menim pa, da bi se na vsak način morali boriti za neki koncept, ki bi ga lahko postavili v širše evropsko okolje. Vse prevečkrat se zgodi, da je plakat, še preden je pri nas sprejet, uspešno zastopal slovensko kulturo na razstavah v tujini. Žal je tako, da mlade tolažijo s tem, da imajo še čas! Sem pa pač tak, da še vedno ne verjamem v konflikt generacij, saj menim, da je to le konflikt od-

nosa do stvari. Boli me, da se pri nas pojavlja vse več 'kvazi' strokovnjakov, ki ustvarjajo najbolj tipljeno potrošniško miselnost — srednji, neproblematični nivo. In preidimo na moje področje! Plakat? Rekel bi, da plakat ni samemu sebi namen, temveč del kompleksne predstave stvari, prvi element, ki s svojo formo obvešča o novem programu in kvaliteti programa.«

Razstave?

»V Kranju sem razstavljal projekte plakatov, sodeloval sem na bienalu 'Zlato pero' v Beogradu, mednarodni razstavi plakatov s kulturnih področij v paviljonu Združenih narodov v Montrealu v Kanadi, na svetovnem bienalu plakatov letos v Varšavi na Poljskem, na knjižnem sejmu v Bologni v Italiji in pred dnevi na beograjskem knjižnem sejmu! Največje priznanje za moje delo pa mi pomeni povabilo vodilne evropske revije na področju uporabne grafike »Grafic Anuales«, ki izhaja v Švici, naj pošljem svoja dela za objavo v naslednjem letniku.«

Načrti?

»Letošnje leto sem posvetil predvsem knjižnim ilustracijam. Se pred novim letom bodo izšle poezije Iva Minatića, Obraz, ki je že dobila naziv 'najbolj čudna knjiga', nadalje pripravljam še knjižno poezije Svetlane Makarovič, slikanico za otroke in knjigo Basni.« J. Govekar

Razstava Lada Pengova

v galeriji Mestne hiše v Kranju od 27. oktobra do 16. novembra

Med skupino slikarjev mlade generacije, ki jo je kritika poimenovala z »ekspresivnimi neofiguralki«, predstavlja delo Ladislava Pengova posebnost v dveh pogledih. Predvsem moremo ugotovljati v njegovih slikah in grafičnih povsod očitno sintetiziranje, poenostavljanje človeških oblik v znaku bližnje telesno arabesko. Ta sporoča gledalcu stenogramsko skopo o bistvenih značilnostih samosvojega sveta slikarja-grafika. To sintetično poenostavljanje oblik je osebna slogovna različka, ki jo bomo zastopali iskali med njegovimi »neofigurativnimi« kolegi. Mimo nje preseneča pri Pengovu njegovo nemirno, ž doseženim vselej nezadovoljno iskanje, ki se kljub očitnemu, že dokaj jasno determiniranemu avtorjevemu vsebinskemu repertoarju poginja za novimi izraznimi sporočili. V kratkem razponu nepolnih dveh let, kateri sta zaobseženi v razstavljenem grafičnem opusu, moremo slediti trem različnim ciklom, ki ob prej omenjenih izpovedno-formalnih konstantah nakazujejo postopno spreminjanje končnega ideala. V zgodnejših primerkih »Études« je skušal grafik v skicozno spontanosti, otroško risarsko navlnih črtnih zapisih z vstavki barvnih lis predstaviti predvsem svoje čustveno odzivanje, ki se je odreklo vidnejšim miselno urejevalnim shemam. Že v istem letu pa sledi vdor prav takih trdnostnih oblikovalno-kompozicijskih imperativov. Avtor hkrati zavrže prej obvezujoči pravokotni format grafi-

ne plošče in začne z montažnimi dodatki sestavljati vsakokrat nov zunanji obris grafičnega odtisa na belini papirja. Vsebinsko je ubral pot »arhaiziranja«, svoje »humuncules« je povezal s prakturnimi Egiptia in otokov Oceanije, ki se neprisiljeno stapljajo v presenetljiv simbiozi. Naj bodo primitivnim maskam podobne glave ali figuralnemu pomenkovanju organskih oblik z geometrijskimi, kdaj tudi z vizualno komunikativnim znakovjem, vselej skuša Pengovova grafika govoriti neposredno, brez računanja na posebne mlakavnosti tehnike ali na pretanjenosti strukture patine. Kolikor jih najdemo na njegovih listih, so dosežene mlomogrede, izvirajo iz izvedbene postopka, niso pa avtorju želeni cilj. Vnovič nas preseneti Pengov, ko svoje delo razpolavlja na barvno ploskovno koncipirane liste pa na take, kjer sta grafični črni risbi dodani ena, kvečjemu dve barvi. Od Pengova-slikarja, ki se je že od akademskih let izražal na platnih s poudarjeno skalo barv, pa do Pengova-grafika, ki se ob ekspresivni risbi zna zadovoljiti le z eno, dvema, je dolga pot. Pot prenikanja v bistvo izpovedovanja. Omejevanja na tisto neogibno potrebno, da bi se doživelje likovnega ustvarjalca skozi umetniško realizacijo pretočilo v gledalca. Da bi delo izžarevalo moč, ki bo zmogla emulgirati ustvarjalčev in gledalčev predstavniki svet v enotnem podoživetju.

M. Tršar

Karikature Jureta Cihlaša

Akademski slikar Jure Cihlaš je bil rojen leta 1944 na Golniku. Diplomiral je na akademiji za likovno umetnost v Ljubljani 1969. leta. Tokrat je drugič samostojno razstavlja v Kranju, 27. oktobra je bila namreč v galeriji Prešernove hiše otvoritev razstave njegovih karikaturnih, ki si jih bodo ljubitelji te umetniške zvrsti lahko ogledali do 16. novembra.

Če bi v modrih rekli ali domislicah ljudi, ki so se ukvarjali s satiro, iskali izhod v dilemi, kaj si pri karikaturah Jureta Cihlaša vzeti za izhodišče, potem najbrž ne bi mogli mimo mnenja, da je življenje najboljše in najostrejša satira. Življenje, ki smo si ga predvidoma kar najpametneje uredili, pa nam je zmanjkalo časa, da bi se kdaj za hip ustavili in preverili, če res živimo to, kar bi hoteli, kar bi radi in kar bi mogli. Dolžnost in poslanstvo karikaturistov je, da za-

beležijo tisto, kar vsi gledamo, a ne opizamo. Upanje karikaturistov je, da bomo z njihovo pomočjo kaj videli in postali drugačni.

Jure Cihlaš je s svojo govorico nespravljivo vezan na ta svet, tak, kot ga srečuje na vsakem koraku in ga ne more izenačiti s tistim, ki ga nosi v glavi. Ideje, ki iz tega nesoglasja izvirajo, v njegovih karikaturah podajajo ljudje v ohlapnih likih, ki nam na prvi pogled delujejo neresnično, skoraj abstraktno; a v intimnejšem stiku z njimi nenaodoma iz njih spregovorimo mi sami. Spregovorimo tisto, kar vsekoli govorimo, pa se pravzaprav v tem hipu prvič zaslisi in se — pogosto — zgrozimo in ne moremo razumeti, da smo kaj takega kdaj rekli. Cihlaš nam znova polni oči in ušesa z našimi dejanji in besedami, četudi ve, da se te slabe vesti zlahka otresemo že s tem, da od-

vrnemo od karikature. Pa vendar to počne znova in znova in ob vsej grobosti njegovih likov iz njih veje upanje, da ne govore v prazno. V tem je Cihlaš — k sreči — nepopravljiv romantičnik. Med slovenskimi karikaturisti je Cihlaš med redkejšimi, ki se življenja lotevajo dnevno, na vsakem koraku. In še posebej tistega, ki mu abstraktno pravimo politika, v resnici pa pomeni ustvarjanje, da bi živel dobro in prav. Nezadovoljstvo mu daje moč, da nas opozarja. Naše razumevanje bo rodilo moč, da bomo spreminjali svet.

Svet v naših glavah bo še nekaj časa drugačen od tistega, ki ga živimo. Življenje bo še nekaj časa najboljša satira.

Za Jureta Cihlaša, bo dela dovolj. Tudi današnja razstava je potrdilo, da smo pripravljani iti z njim. S. Pregl

Ljubljanska banka

PRAVI NASLOV ZA DENARNE ZADEVE

RADO FERLAN: Na križišču Azije (1)

V Bangkoku, prestolnici daljne Tajske, je združeno vse, kar poznamo pod pojmom »orient« in »orientalska kultura«. O njem nam bo v treh zaporednih reportažnih zapisih pripovedoval loški svetovni popotnik Rado Ferlan

V pisani družini sopotnikov najrazličnejših narodnosti, namenjenih v tisoč in tisoč kilometrov oddaljeno Tajsko, smo bili jaz in mlada zakonca z Jesenic edino jugoslovansko zastopstvo sredi stoletne angleško, francosko in italijansko govorečih turistov. Izlet je pripravila znana zahodnonemška agencija Neckermann. Navzlic razmeroma visoki ceni mi ni žal porabljenega denarja, saj bi tudi najbolj izbirčen udeleženec ekspedicije zaman iskal kakšno »luknjo« v organizaciji. Toda preidimo k stvari.

RAZBELJENI KARACI

Za pot od Frankfurta do Bangkoka je orjaški DC-8, last letalske družbe Atlanta, potreboval 14. ur. Vmes smo pristali v Karačiju (Pakistan), kjer so izsušene tanke značnega velikana znova napolnili z gorivom. Dasi sem komaj čakal, kdaj bom lahko pretegnil odrevenele ude, bi se po petih minutah postopanja okrog letalskih objektov najraje vrnil v letalo; vročina je bila neznosna, 36 stopinj v senci. Toda prenamile so me bogato založene police pristaniške restavracije. Ko sem stopil bliže in hotel kupiti tri primerke vzorčnih stekleničk, kakršnih hranim doma celo zbirko — okrog 1300 jih je, mislim — sta stružnika odločno odkimala. Nekako so mi potem pokazali, da smejo alkohol v Pakistanu prodajati samo popoldan in zvečer — in sicer v zelo omejenih količinah. Popoldne ga preprosto ne točijo. Vendar nisem vrget puške v koruzo. Prosil sem in modeloval ter nazadnje prepričal natakarkarja. Stavila sta dolgovezen zapiski, natančno prebrskala potni list in spraševala za imeni očeta in matere. A saj ni važno. Važno je le, da so se drobne buteljčice koncu koncev znašle v moji prtljagini. Ostanek poleta ni minil čisto brez zapletov. Nad bangkokskim aerodromom je divjala pravcata tropska nevihta, ki ni v ničemer podobna nedolžnim gorenjskim sapicam. Privezani k sedežem smo neopretno lovili ravnotežje.

Manj odporni so dobili celo morskoro bolezen. No, kljub premetavanju se je srebrni ptič mehko in varno spustil na betonsko stezo. Prispeli smo.

TAXISTI, POLICAJI IN SE KAJ

Utrujen od dolgega potovanja sem skušal najprej malo leči. A skrivnostni šumi, prodirajoči skozi priprta okna hotela Prince, kjer smo stanovali, so brž pregnali spanec ter me zvabili venkaj. Prežet z nepotešljivo radovednostjo sem jo ubral čez ulice, pogreznjene med pročelja slikovitih stavb zelo različne starosti, katerih ravne strehe je rastoči mrak obarval zamolko oranžno. Ceste, polne čokoladno rjavih, vselej nasmejanjih Azičev, so čisto same sovoje, prav nič podobne ameriškim. Čeprav avtomobilov ne manjka (prevladujejo nemški in japonski tipi), imajo noge absolutno prednost. Vrvež je neznošen in človek bi mislil, da bo zdaj zdaj prišlo do nerazrešljivega zastoja. Toda spretni, izredno hladnokrvni soferji se vedno nekako izmotajo iz klopčičev pločevine in teles ter odvijugajo naprej. Daleč najdrznejši so taksisti, ki jih je v Bangkoku prek 8000. Brž ko opazijo tujca, navalijo nanj in presneto odločen moraš biti, ko jim dopoveduješ, da ti ni do prevoza. Zaradi moralne konkurence so neverjetno poceni; enournno križarjenje stane 20 tajskih batov oziroma 1 US dolar.

Kolovratil sem naokrog, stopajoč mimo niza stojnic, obloženih z vsakovrstnim blagom, sadjem in živili neznanega izvora, ter polagoma ugotovil, da dežela le ni popolnoma brez prometnih predpisov. Predvsem tu vozijo po levi strani, hitrost pa je strogo omejena. Prekršek je draga stvar — in kazni skoraj ni moč uiti. Grešnika namreč zagotovo izsledijo, kajti uniformirani redarji na ogromnih, tisočkubičnih hodač nadzirajo večino pomembnejših križišč. In baje ne poznajo milosti.

VELIKA GOSPODOVA REKA

Ob prebiranju prejšnjega poglavja ste si bržkone ust-

Bangkok ima več obrazov: stare, tradicionalne, s posebnostimi orientalske kulture izpolnjene četrti, predel, poln sanjsko lepih in enkratno bogatih budističnih svetišč in pagod ter seveda naselja novejšega datuma, kjer vplivi zahodne civilizacije in omike nezadržno izpodrivajo tradicionalne azijske poteze in arhitekturo.

Malo je Slovencev, ki so imeli priložnost videti Bangkok, ki so občutili utrip te veličastne prestolnice Tajske, tega popka Azije, katere tisočletna kultura si je po čudnem spletu okoliščin za svoj rezervat izbrala prav obalo reke Menam. No, eden od njih je Rado Ferlan, humorist iz Skofje Loke. Dni, prebitih v trimilijonskem križišču Orienta, zlepa ne bo pozabil, pravi. Sele zdaj, skoraj štiri mesece kasneje, ko so se napaberkovani vtisi ustalili in ko je zbirka fotografij in diapozitivov razvita, je pripravljen bralcem Glasa v obliki potopisa predstaviti košček Zemlje, ki ga večina Evropejcev ne more prav dojeti. Čeprav so besede presibke, da bi nadomestile osebna doživetja, vam bomo s skupnimi močmi vseeno skušali pričarati vsaj bežen odsev vzdušja, ki prepèva metropolo Daljnega vzhoda.

varili malce zgrešeno sliko o Bangkoku. Dovolite, da popravim zamujeno in vam ga poskusim opisati. Osnovna značilnost mesta je reka Menam, ki prestolnico deli v dve približno enaki polovici. Levo in desno od nje se v strnjene falange poslopij zajedajo nešteto kanalov, spričo katerih turista obide občutek, da ni v Bangkoku, temveč v Benetkah. Kar zadeva grečo, prekopi prav nič ne zaostajajo za običajnimi ulicami: namesto avtomobilov in pešcev skoznje vrviyo pravilno okrašene motorne barkače, elegantne džunke in tanki čolnič domačinov, ki so si v lesenih ali slamnath kočah, posejanih na nosilne stebre, zabite v mehko dno obalnih plitvin, uredili predzgodovinskimi koliščem sorodna bivališča.

Menamchao Phraya, v prevodu »Velika gospodova reka«, je božji dar ljudskim množicam. Njene mlečno rdeče vode so polne rib, hkrati pa opravljajo funkcijo kanalizacije, kopalnice in plavalnega bazena, od jutra do večera naphanega s kričavo otročadjo. Nemara zveni neverjetno, vendar ni niti približno tako umazana in zastrupljena kot so struge evropskega zahoda. Menam

reže kruh dobremu milijonu meščanov, ki kljub revščini nikoli ne tarnajo. Lenoba je zanje neznan pojem; vsakdo kaj dela, kaj prodaja. Z obiskovalci so izjemno prijazni in prisrčni. Prosjačenje ni v navadi — dasi ponujene napičnine ne bodo odklonili. Belce, zlasti močnejši spol, očara lepota in milina deklet. Značilnost moških je visoka, vitka, mišičasta postava. Debeluhi so redki kot lokvanj sredi puščave. Kuhinje civiliziranega sveta bi vzgojile mnogo manj trebušnikov, če bi posnemale recept orientalcov; pri njih sta sadnje in zelenjava pogostejše na mizi kakor pri Kranjoih krompir in kruh.

V TURSKI KOPELI

Medtem se je popolnoma stemnilo. Tuhtal sem, ali ne bi veljalo opustiti pohoda v zakotne četrti in zaviti pod varno okrilje hotelskih zidov. Kolikor namreč poznam milijonske metropole, so ponoči skrajno neprimerno sprehajališče — posebno za neobogljene posameznika, ki zamaknjeno bulji v lokalne znamenitosti, namesto da bi pazil na denarnico. Naj mi bo odpuščeno, ampak nikakor ne uspem pozabiti New Yorka, kjer je pohod skozi določene predmestne predele

prvo vrstna norost. Vanje si drznejo stopiti edinole možne skupine primerno oboroženih policajev, ki jim zahrbtni roparji niso kos. Bangkok je k sreči drugačen. Dnevni utrip s sončnim zahodom ne zamre. Prej bi rekel, da naraste in si nadevne karnevalski videz. V zatišju obokanih vhodnih vrat fantalini tujcem vsiljujejo cvetje. Nedaleč proč sloneči trgovci molče motri mimo-idoče; mamila prodaja. Hašiš in opij sta na Tajskem približno tisočkrat cenejša kot v Londonu, kamor vodi jo nešteti tihotapski kanali. Kupčevanje z omamo je resda prepovedano, vendar so oblasti presenetljivo tolerantne. Kmetom, ki pridelujejo mak kot Gorenjci solato, pač ne bodo preprečili donosnega zaslužkarstva.

V sanjske narodne noše ogrnjene mladenke nedvoumno nakazujejo, kakšne vrste poklic opravljajo. Toda v primeri s »civilizirano« prostytucijo denar tu ni poglavitni del sladkih uslug. Japonskim gejšam podobne damice osebno izberejo stranko — in ne obratno. Cena pride na vrsto pozneje. Cipice višjih kategorij pa so zbrane po raznih maserskih lokalih, imenovanih turška kopel, v kakršno sem iz zvedavosti zavil tudi sam. Spretno, ustrezljivo osebje me je vzelo v temeljito obdelavo in pol ure kasneje sem bil bolj podoben sesekljanemu zrezku kakor spodobnemu turistu. Kakršne koli naknadne zabave bi zagotovo ne prenesel — in razen tega je v mestu brez števila dosti bolj interesantnih stvari ko so prelesti najstarejše obrti. Raje sem segel v žep, plačal in skremžen od bolečin odtaval počivat.

Priredil: I. Guzelj

(Prihodnjič: V svetišču zlatega Bude)

KRANJ

turistično prometno podjetje KRANJ

POSEBNI VOZNI RED

za 31. 10. 1972

za 1. 11. 1972

KRANJ mesto — POKOPALISČE — KRANJ mesto

KRANJ mesto — POKOPALISČE — KRANJ mesto

Kranj mesto — Pokopališče				Pokopališče — Kranj mesto			
14.25	14.30	18.00	18.05	18.05	18.10	9.20	9.25
14.28	14.31	18.01	18.02	18.02	18.11	9.17	9.32
14.29	14.32	18.02	18.01	18.01	18.12	9.16	9.31
14.15	14.30	18.00	18.00	18.00	18.15	9.15	9.30
14.16	14.31	18.01	18.01	18.01	18.12	9.16	9.31
14.17	14.32	18.02	18.01	18.01	18.11	9.17	9.32
14.20	14.35	18.05	18.05	18.05	18.10	9.20	9.40

Avtobus vozi od pokopališča po Ručigajevi ulici, Cesti Staneta Zagarja, Oldhamski, Cesti JLA, na avtobusno postajo, nato po Koroški, Prešernovi, Zupančičevi ulici in po Cesti talcev do pokopališča in obratno. Cena vozovnice v eno smer je 1,00 din.

Cenjeno občinstvo obveščamo, da bomo za dan mrtvih, 1. novembra, organizirali prevoz svojcev v Begunje in Drago. Odhod z avtobusne postaje v Kranju ob 8.30, cena povratne vozovnice 10,00 din. Predprodaja vozovnic je na avtobusni postaji v Kranju, telefon 21-084.

Matjaz Zigon 18 DRUGO ROJSTVO

Sredi težkega razmišljanja je naenkrat začutil nevzdržen pritisk znotraj lobanje, glavo mu je hotelo raznesti, vročina ga je obilila in kaplje potu so mu zacurele po nepovitem delu obraza, tisti prazni svet okoli njega se je divje zavrtel, mrak, vse gostejši, se je spustil nadenj, v desetinkah sekunde je z grozo, ki mu je stiskala srce, občutil, da z nepopisno naglico pada v poslednji, nepozabni, brezupni nič... zatem pa je krčevito izbruhnil vse, prav vse, kar je imel v drobnoju — drugega kakor grenak sok tako ni bilo — in z ogabnim okusom v ustih ter s še vedno trajajočim občutkom slabosti je postopoma znova zazrl neobljudeno postranstvo okoli sebe; na strašljivi občutek, da ga bo črna brezna ničesa vsak čas pogoltnilo, pa je tako naglo, kot se mu je vzbudil, k sreči tudi pozabil.

A iz neopredeljive samote okoli njega se mu je prikazal, v prvih trenutkih le v obrisu, kakor senca, nato pa v vse bolj razvidnih potezah, okrogličen obraz, obdan z bujnimi lasmi, črni mi kakor saje, z nenavadno izboklim čelom, da da, obraz se mu je zadel po tej potezi nekam znan, a ni se mogel domisliti, kje naj bi ga bil že videl.

Dekle se je sklanjalo nadenj, opazil je kretnje njenih rok, slišal je, kako mu z zametastim altom nekaj govori, nekaj prijaznega, kot je sploh prijazen njen obraz — a kaj mu pravzaprav pripoveduje, ni mogel povsem doumeti.

Tako kot se je dekle v Aleševih očeh nepričakovano pojavilo, tako hitro je tudi izginilo. A le za kratko.

Kaj kmalu je bila spet tu, zaznal jo je, ko je s svojim zametastim altom nekemu nekaj pripovedovala, potlej je iz moškega grla razločno zaslišal svoje ime, pogledal je za tistim nizkim glasom, da, blizu debelolice je stal še eden, katerega menda še nikoli ni bil videl, z močno

vboklimi stekli pred očmi, z orlovskim nosom, z blesketajočo se golino na temenu.

Nekaj sta se motala okrog njega, potem pa je Aleš začutil oster vbod v komolčni zgib. To ga je do kraja zdrnilo in ozrl se je tja: s kazalcem in sredincem desnice mu je neznanec tam pri zgibu poddrževal nekakšen valj, steklen valj, napoljen z brezbarvno, oljasto, svetlikajočo se tekočino, s pokromanima okovoma na obeh koncih, igla na spodnjem koncu valja je bila vbodena v njegovo zelenkasto žilo pod kožo, s palcem pa je tisti moški počasi od zgoraj potiskal v cev nekakšen bat.

Injekcija! je v svetlem trenutku prepoznal Aleš. In naenkrat si je bil na jasnem, da ta, ki mu daje vbod, ne more biti nihče drug kakor zdravnik, in ona, ki zdravniku pomaga, bolničarka. V rokah sanitejev sem... torej — kaj naj bi imel pri njih iskati... da, ranjen sem! je bilo zanj, zdaj v prebujenju, že zopet popolnoma novo, presenetljivo odkritje. Zadelo me je — da, da, spominjam se, se mu je odprlo — tam — med tistim — jurišem...!

Slika iz spomina se je pred Alešem znova razživela, a tokrat je bila stvarna, kakor na dlani, vnovič se je znašel pred tisto postojanko v soteski, dvonodstropno, ozko stavbo v dolnjem koncu vasi, za mostom, ob šumeči rečici, z nizkim, zidanim bunkerjem na vogalu, čisto jasno je videl in slišal samega sebe, kako je pritekkel po tistih strmih, lesenih stopnicah dol, skozi obokano vežo, skozi uto z mizami, do vogala gostilne, tam skupino borcev, ki so s puškami v rokah prihuljeni čakali na udar partopa, pok zgoraj v hiši in zatem oglušljiv raztres od utrdbe, zopet sebe, kako zakričel in se požene po dvorišču, že je pod košatim, golim drevesom, blizu kamnite ograje, ko se nekaj strašno razpoči — zaskeli ga, opoteče se — ujame se za deblo, drsi, drsi... da, kaj je z naočniki?... potem — kot bi odrezal — nič — nič več...

Res, dobro se spominja tiste vasice — z visokim zvonikom — v ozki soteski, s poraščenima bregovima — tudi sicer jo pozna — pred vojno

se je večkrat peljal s kolesom skozi... a kako se tista vas že imenuje... imenuje se... imenuje... ah, naj se še toliko trudi — imena se ne more domisliti... to... to... ne, to je zanj — kot bi hotel — goro prestaviti...!

Cprav mu je slabost že popustila in je po prej morečji pritisk v glavi, združen z neznošljivo bolečino, ponehaval, kajti vbod je pričel delovati, vendar o usodnem doživljaju pred bunkerjem ni mogel uginiti ničesar več kakor to, kar mu je ravnokar v spominu prišlo pred očmi, naj je že vrtil, kolikor je mogel globoko. Edino to še vem: po tistem, ko me je zadelo — se mi je dolgo, dolgo o nečem sanjalo... a kolikšna časa — je minilo od takrat — ure — dnevi — tedni?... Nitj približno — ne bi mogel — reči... je razočaran nad svojim pomnjenjem zavdičnega

— Nič pa se ranjenec ni zavedal, da leži v bolnici, v sobi barake, na spodnjem ležišču postelje v dveh nadstropjih, pokrit s travnatim zeleno, prešito odejo iz svile od padal, s katerimi zavezniki spuščajo partizanom opremo, njegovo ležišče je drugo sem od kuhinjskih vrat, na levo stranj sobe so še štiri postelje za dva, sestavljene iz grobo obtesanih smrekovih tramov in desek od spodnjega do zgornjega ležišča in od tega do stropa je ravno toliko prostora, da se na sedeti, vzdolž cele nasprotne stene pa sta postavljena eno nad drugim skupni ležišči za ranjence; blizu sredine sobe, tik ob pograbi, zavzema v prehodu dragocen prostor zajetno deblo, z gladkim, sivim lubjem, tu pa tam z zastikastimi lisami, skozi strop barake rino ta strop bukev v višavo, pač zato so jo pustili rasti, da se v največjem zakriva brunarico pred iščočimi pogledi iz zraka; sobo ogreva pečka iz predelane sode za bencin, na treh prikovanih železnih nogavicah, kurjena edino z ogljem, da se iz nje ni jalsko ne kadi; in skozi dve okenci v daljši strani sobe, eno je zraven Aleševoga zglavlja, je ka siromašen razgled: precej onkraj potočka, ki se ledenem oklepu žubori doli pod barako, vidi nekaj sežnjeve hude strmine, s par bornimi jeli, mi, pod snežno odejo.

MARTA
odgovarja

Helena iz Kranja — Prosim vas za model obleke, ki bi jo lahko nosila za šolo. Obleka naj ima dolga rokava. Kakšne barve mi po vašem mnenju najbolj pristajajo? — Imam modro sive oči, ko stanjeve lase, stara sem 16 let, tehtam 50 kg, visoka pa sem 163 cm.

Marta — Za vas sem narisala dve obleki. Leva spodnja je princes kroja. Ima dolga ozka rokava z okrasnimi

gumbi ob zapetju. Zapenja se na levi strani z gumbi do pasu. Ovrtnik je manjši z okroglim zaključkom. Zanimiv je prerez v pasu. Krilo je do kolen. Obleka ima ob strani tudi krajšo zadrgo. Obleka je ukrojena iz volnena blaga v karirastem vzorcu.

Za drugi model je primernejše nekoliko lažje blago na primer žorzet. Izbirajte med nežno olivno, temno modro ali temno rjavo barvo. Obleka je krojena ob telesu, ima dolg koničast ovrtnik, zapenja pa se spredaj na gumbce. Prednja stran ima šest gub. Rokavi so vstavljeni in se proti spodnjemu robu širijo, v zapetju pa so stisnjeni z manšeto. Pentlja, pas in manšeti so lahki iz črtastega blaga, le da se barva črt ujema z barvo obleke. Dolžina krila je chanel.

Za letošnje hladne dneve in športne priložnosti bo najbolj primerna kratka ali dolga jopa iz umetnega krzna v živahnih barvah.

Popper

Dandanes popper res ni več tako važna začimba kot je bil v srednjem veku, ko je nekaj časa veljal celo za plačilno sredstvo. Vendar pa brez popra tudi danes ne moremo, saj je nepogrešljiv pri pripravi mesnih, jajčnih in zelenjavnih jedi. Poznamo nekaj sto-sort popra, pri nas pa najbolj črni in beli popper. Če nezrele plodove popra na hitro posuše na soncu ali nad ognjem, dobimo črni popper. Beli popper pa so obrani zreli plodovi. Popper vsebuje 1 do 3 odstotke eteričnih olj, ki mu dajejo armo. Oster in hudi okus ima po alkaloidu peperinu. Več peperina je v črni kot belem popru in zato je tudi beli popper milejšega okusa in vonja. V popru je še 30 do 50 odstotkov škroba.

Kvalitetno zrno popra je težko in se v vodi potopi, slabše kvalitete popper pa plava na vodi. Cel popper dolgo obdrži svojo armo, če ga hranimo na suhem in dobro zaprtega. Cel popper dodajamo jedem, ki se dolgo kuhajo ali pri konzerviranju s kisom, v konzervah, pri ma-

rinadah in podobno. Pri pripravljanju mesa na hitro pa raje uporabljamo zmleti popper za zrezke, zmlato meso, pečenke, klobase, omake in ribe. Popper dodajamo tudi jedem iz ohrovtja, zelja, špinacije, kumar in raznim solatam. Popper se ne sme uporabljati v dietni prehrani.

Kotiček za ljubitelje cvetja

Zimski okras oken

Zabojčki na oknih naj prek zime ne ostanejo prazni. Večino zabojčkov prestavimo sicer skupaj z rastlinami, ki v njih prezimijo, v toplejše prostore, nekaj zabojev ob vhodu v hišo pa pustimo ter v njih nadomestimo odcvetele rastline z zimzivimi zimzelenimi rastlinami, predvsem s pritlikavimi iglavci.

Zelo lepa je v zabojčkih jeseni cvetoča resa (erica gracilis), ki sicer ni povsem odporna za mraz, v kombinaciji z vijoličastimi jesenskimi astrami.

Za mraz so docela odporni razni pritlikavi iglavci in zimzelene rastline, ki pa morajo biti do zime dobro ukoreninjeni. Ker je sedaj že malo pozno za to, presadimo rastline tem skrbneje, da ostane bala s koreninami nepoškodovana. Rastline iz loncev lahko kar z lonci vložimo v zabojčke, prav tako rastline iz kontejnerjev, če niso preveliki. Spomladi jih vzamemo iz zabojev in posadimo na prosto. Če pa sadimo rastline v zemljo, vzamemo zanje najboljšo zemljo za cvetice, da ostanejo lahko v zabojčkih več let.

Med iglavci izbiramo pritlikave nizke brine, zelene, srebrno in modro zeleno obarvane varietete, zlatorumeno pacipreso (thuja), pritlikavi bor ali rušje, med zimzelenimi listavci pa na primer lončico elegant, pisanolistni evonymus, iberis in podobne grmovnice.

Uspešno kombiniramo zimzelene z jesensko reso, posebno še z vrtnimi sortami, ki je po cvetju še vedno lepa, saj ostane suhi cvetovi dolgo časa na rastlini.

Najpreprosteje je, vendar manj trajno, če zataknejo lepe veje pritlikavega bora in drugih grmovnic v zemljo ter jih po potrebi zamenjamo s svežimi.

Zdravnik svetuje

Profilaksa alergijskih boleznih otrok

Izrednega pomena je tudi pravočasno cepjenje proti nalezljivim boleznim. Pri zdravljenju infekcijske bolezni alergičnega otroka (vsaj ne vselej) ne priporočamo zdravljenja v obliki injekcij, raje s tabletami ali tekočinami, če je to možno oziroma dopustno.

Skrbno je treba zdraviti vse prebavne motnje pri alergičnem otroku, kajti okvarjena sluznica prebavil je bolj prepustna za alergogeno hrano in prej privede do bolezenskih znamenj. Take otroke je treba navaditi na dieto, iz katere so opuščena vsa alergogena živila in ki jo le postopoma dopolnjujemo z novimi živili. Pri dojenčkih alergičnih staršev je nujno dojenje. Le, če to ni mogoče, je bolje preiti na sojino mleko, ki ga dopoljujemo z vitamini in minerali. V poevst pri de tudi homogenizirano mleko (Humana, Beblron). Starejšim dojenčkom v prvem letu ne dajemo alergogenih živil kot so jajca, ribe, pšenična moka, kakao in koruza.

dr. Voljeh Erjavec

DRUŽINSKI POMENKI

Kakor čebele in mravlje...

Sedela sem pod cvetočo češnjo in brala knjigo. Mimo nosa mi je priletela čebela. Ozrla sem se za njo in zagledala na drevesu vse polno čebel. Sele tedaj sem zaslišala njihovo brenčanje. Spreletavale so se s cveta na cvet in nabirale med. Spet sem se poglobila v branje, a me je kmalu zmotila mravlja, ki mi je zlezla na knjigo. Zanimalo me je, od kod je prilezla. Nedaleč proč sem opazila mravljišče in mravlje, ki so nanj marljivo prenašale različne stvari. Zamislila sem se: »Ali smo tudi ljudje tako marljivi? Marljiv človek je tudi varčen.« Spomnila sem se mlajše sestre, ki varčuje za pony. Kadar dobi kak dinar, ga da v hranilnik, čeprav jo mika, da bi si kupila liziko ali lučko. Tudi sosedov deček varčuje, le da je njegova želja večja: želi si namreč kupiti pony ekspres. Doma vsi skupaj varčujemo zato, da bomo lahko sezidali hišo. Prav tako kakor zbirajo živali hrano, varčujejo ljudje denar, da si z njim kupijo kar si želijo.

Irena Močnik, 8. a razred osnovne šole Ljubo Serčer,
Ig pri Ljubljani

V spisu Irene Močnik je lepo razvidno, kako živali skrbijo za svoj obstanek. Enako velja tudi za ljudi, vendar živali urejujejo svoje življenje nagonsko, ljudje pa s pomočjo izkušenj in spomina.

Vsi vemo, da nam življenje ne ponuja dobrine vsak dan enako, ampak enkrat več drugič manj. To je življenjska izkušnja, ki jo že vsi poznamo. Da bi dobrine nekako izenačili, moramo z njimi varčevati, se pravi, zberemo jih takrat, ko jih je dovolj, za čase, ko jih bo manj. Vendar imamo ljudje poleg tega, da se moramo preživljati, še druge želje. Radi bi imeli različne predmete, ki jih potrebujemo zato, da bi nam bilo z njimi prijetneje in bolj veselo.

Samo želja pa ni dovolj. Za njeno ustvaritev so potrebna sredstva, največkrat je to sredstvo denar. Kaj je denar? Denar je delo. Za vas mlade, ki sami denarja še ne zaslužite, je to delo vaših staršev. Kljub največkrat skromnim zaslužkom, vam ga bodo radi nekaj dali, če bodo vedeli, da ga spoštujete in z njim varčujete. Tako boste dokazali, da cenite svoje starše in tudi njihovo delo. Danes pa lahko otroci pridete tudi drugače do denarja. Veliko je priložnostnih zaslužkov, kot na primer: zbiranje in prodajanje starega papirja, gozdnih sadežev in podobno. Ti zaslužki so sicer skromni, nekaj pa je le. Odvisno od pridnosti in vztrajnosti vsakega posameznika.

Čeprav imate malo denarja, ne smete obupati. Star pregovor pravi, da se počasaj daleč pride. Zato pa smo toliko srečnejši, ko pridemo do cilja. Kadar dobimo nekaj, kar smo si dolgo želeli, to tudi bolj cenimo. Ravno obratno pa nekaj, kar smo na lahek način dobili, tudi lažje izgubimo, ker preprosto take stvari nimamo dovolj radi. Tako smo torej spoznali, kaj ima večjo vrednost.

Kako priti do cilja? Najprej si ga moramo zastaviti. Vsi vemo, da imate mladi neštete želje, vendar vse naenkrat ne morete uresničiti, ampak vsako posebej v zaporedju.

Za uresničitev želja pa razen sredstev — denarja, potrebujemo tudi voljo, močno voljo, posebno sedaj, ko se vam povsod ponujajo nešteta trenutna veselja, ki vam praznijo žep in vas odvračajo od nakupa vrednejšega predmeta, ki ima trajnejšo vrednost in bi vam služil in vas razveseljeval dalj časa. Tu in tam si že lahko privoščite takšne drobnarije, vendar pa te ne morejo škodovati zastavljenemu cilju.

Prj premagovanju večjih skušnjav, ki vas vsak dan zapoljujejo, pa vam prav rada pomaga Ljubljanska banka — podružnica Kranj po načelu »Vi nam, mi Vam«. Prinesite ji privarčevani denar, ona pa vam ga bo shranila. V zameno boste dobili hranilno knjižico, v kateri bo vpisana vaša hranilna vloga. Tako boste vedno vedeli, kolikšni znesek imate v banki. Ko bo vsled pridnega vlaganja znesek tolikšen, da boste z njim lahko kupili željeni predmet, takrat boste privarčevani denar dvignili. Pa ne samo to. Banka vas bo za pridno varčevanje nagradila z obrestmi, to je z dodatnim denarjem in vaša vloga se bo tako še hitreje večala. Poleg tega bo vaše varčevanje pri Ljubljanski banki pestrejše, saj je Ljubljanska banka — podružnica Kranj pripravila za vas nagradno igro, »Pikapolonica«. Če se boste vključili v to igro, boste poleg manjših nagrad kakor so: kazala za knjige, značke v obliki pikapolonice in velike okrasne pikapolonice, prišli v poštev tudi za žrebanje, ki ga vsako leto 31. oktobra, to je na svetovni dan varčevanja, pripravi Ljubljanska banka.

Varčevanje pa vam ne nudi samo materialne vrednosti, ampak vzgaja v vas nešteto lepih lastnosti, obenem pa zatira slabe, se pravi, da vas varčevanje tudi vzgaja v preudarne in poštene ljudi, ljudi, kakršne potrebuje naša domovina.

Verjetno ste spoznali kaj je varčevanje pa tudi to, da vam banka želi pomagati, zato pričakujemo, da se boste kmalu oglasili pri nas.

Vaš prijatelj Ljubljanska banka — podružnica Kranj

Hitro, zelo hitro so minevali brezskrbni dnevi velikih poletnih počitnic in vedno bolj se je bližal dan, ko smo morali prenehati s počitniškimi vragolijami, ko smo vedeli, da je konec tistih lepih ur, ki jih je vsak po svoje preživel in za katere je vsakdo želel, da bi bile večne. Zopet je prišel mesec september in s svojim prihodom odprl šolska vrata. Vsi porjaveli od poletnega sonca in polni lepih spominov smo ponovno, kakor vsako leto do

Lepo je v obnovljeni žirovski šoli

sedaj, prihajali dan za dnem s torbo v roki v šolo. Toda kljub temu letošnji začetek pouka ni bil enak lanskega, zakaj letos smo začeli obiskovati lepo, prenovljeno in preurejeno šolo. Vsi veste, da so se prebivalci Žirov in okolice z referendumom odločili za samoprispevek in s tem denarjem so letos med počitnicami šolo lepo preuredili.

Kaj na šoli se je pravzaprav spremenilo? Najprej moramo povedati, da ima šola sedaj centralno ogrevanje, kar je prav gotovo velikega pomena. Mnoge mamice bodo sedaj z manjšo skrbjo odpravljale svoje malčke v sivih zimskih jutrih v šolo, saj bodo vedele, da so v šoli otroci na varnem in na toplem. Poleg tega so prepleškane vse stene in tudi parket je na novo prelakiran, tako da nas razredi nič več ne spominjajo na razredne boje lanskega šolskega leta. V vsakem razredu so tudi nove table, ki nam dan za dnem odkrivajo zanimive stvari. Na čistih, belih stropih pa visijo lepe nove luči. Poleg tega pa je urejeno tudi ozvočenje, tako da raznih obvestil ni treba nositi iz razreda v razred, pač pa jih slišimo po zvočnikih, ki nam ob glavnih odmorih krajšajo čas in ustvarjajo dobro voljo z glasbo. Šola je kupila tudi nov moderen akvarij in mnogo okrasnih cvetic, ki so razvrščene po hodnikih.

Seveda bomo morali vsi učenci naše šole tudi paziti na vse te šolske pridobitve, tako da bo ostala šola taka, kakršna je sedaj, še dolgo. Upajmo tudi, da med nami ne bo več učencev, ki bi se lotili namernega packanja sten ali pa celo tako barbarskega dejanja, kot je zabijanje žebeljev v stole.

V bližnji prihodnosti bomo dobili tudi novo telovadnico in čeprav mi takrat več ne bomo obiskovali te šole, jo bomo vseeno veseli, saj bo precej olepšala pouk drugim, ki bodo prišli za nami.

Vida Novak, 8. a r. osn. šole
padlih prvoborcev, Žiri

Prvič sama v Ljubljani

Večkrat grem na obisk k teti v Ljubljano.

Bila je sobota. Pozno popoldne sem prišla k teti. Premišljevala sem, kako me bodo sprejeli. Nekako tako bo: »Posadili me bodo za mizo, me pogostili, potem pa bi se pogovarjali.«

Toda bilo je vse drugače. S strahom sem vstopila. Soba je bila na moje razočaranje polna ljudi, zakajena in je smrdela po pijačah. Posadili so me na stol. Takoj mi je postalo slabo. Toda kako se izrinuti mimo teh ljudi do svežega zraka? Rešitve ni bilo. Bila sem zaprt ptiček v kletki, ki se bo vsak čas zadušil. Zelela sem si biti doma. Vse bi dala, če bi bila prav zdajle, v tem trenutku doma. Dala bi novo punčko, dala bi novo zbirko Julesa Verna, ki sem jo pravkar dobila! Vse bi dala, da bi bila prav v tem trenutku doma. Zazdelo se mi je celo, da

sanjam. Toda, ko sem odprla oči, so bili pred menoj še isti ljudje in ista soba. Teta me je videla, ko sem zamižala in me vprašala, če sem zaspana. »Da«, sem ji odgovorila in zazehala. Šla sem spat.

Tega dne, ko sem prvič spoznala, kako je, če si od doma se bom še dolgo spominjala.

Jožica Forjan, osn. šola
Predoslje

Z dedkom na lovu

Z dedkom sva zjutraj zgodaj vstala in se pripravila za lov. Po kratki hoji sva prišla v gozdove okoli Brezij. Ob gozdni poti sva zaslišala šumenje listja. Najprej je šel pogledat dedek, kaj je, takoj za njim pa seveda jaz. Zagledala sva ježa, ki si je kopal rov za zimo. Odšla sva dalje. Ptice so žvrgolele v drevesnih krošnjah. V daljavi je nekaj preplašenih srn in zajcev drvelo po polju. Nenadoma pa se je iz listja dvignil fazan. Dedek je vzel puško in ga ustrelil. Po gozdu je žašumelo. Strel je pre-

strašil gozdne prebivalce. Bil sem žalosten. Fazana je obsil na ramo. Nato sva prišla na polje, kjer sva zagledala oblak vran. Dedek mi je naročil, naj grem ob koruzi in ploskam. Proti koncu koruze sem splašil še dva fazana. Na poti domov pa sva v gozdu našla mlado ranjeno lisico. Vzela sva jo domov. Doma jo je dedek odril in mi dal rep in kožo. Od fazana pa sem dobil lepa peresa, da sem jih pripel na klobuk.

Gregor Lakner, 4. a r. osn. šole
France Prešeren, Kranj

Pionirska hranilnica v Železnikih

Vsi vemo, da pionirja in mladince vzgajajo predvsem starši in šola; drugim pa se priključuje tudi banka. Ljubljanska banka si prizadeva, da bi zbudila v mladini čut za varčevanje.

Po mnogih krajih v Sloveniji so že pionirske hranilnice. Tudi v Železnikih smo jo odprli 29. septembra. Na to otvoritev je prišel direktor ljubljanske banke — podružnica Kranj, enota Škofja Loka tovariš Silvo Marguč.

Imel je govor, v katerem je spodbujal učence k varčevanju.

Povedal je, da če bodo učenci privarčevali določeno vsoto, bodo dobili nagrade. Če prineseš le dva dinarja, dobiš hranilno knjižico. Za sto dinarjev značko pikapolonice, za petsto dinarjev veliko pikapolonico, za tisoč dinarjev pa hranilnik pikapolonice.

Po otvoritvi smo si ogledali prijetno urejen prostor blizu telovadnice, kjer bo delala pionirska hranilnica. Tam so bile razstavljene tudi pikapolonice vseh vrst: značke, stenske pikapolonice in hranilniki.

Zrno do zrna pogača, kamen do kamna palača.

Marja Kemperle in Mira Gaser, 8. a r. osn. šole
Železniki

Kamničani s čistočo niso zadovoljni

Pri komunalnem podjetju Kamnik so trije čistilci, ki skrbijo za čistočo mestnih ulic in cest. Trije čistilci mesta so že več let, čeprav se je v zadnjih letih podvojila asfaltna površina mesta.

V Kamniku je trenutno več gradbišč in posebno v deževnih dneh so ta gradbišča vzrok za nečistočo. Tudi ne-

katere vpadnice v mesto so še makadamske in se zato v slabem vremenu blato z avtomobil in vozmi prenaša v mesto.

Kamničani s čistočo niso zadovoljni. Na komunalnem podjetju pravijo, da bi morali okrepiti to službo, tako kadrovske kot z mehanizacijo. J. V.

18 let sodelovanja

V okviru priprav na praznovanje svobode spada nedvomno tudi nastop pevcev iz Trbovelj, s katerimi Javorični tesno sodelujejo že osemnajst let. Dogovorili so se, da bodo člani javorčanskega dramskega odseka v prvih dneh decembra gostovali z igro Tolmun in kamen v Trboveljah, Trboveljčani pa jim bodo vrnil obisk 16. decembra, ko bodo v delavskem domu na Javorniku gostovali člani pevci iz Trbovelj s celovčernim koncertom.

Na nedavnem skupnem sestanku članov javorčanske in

trboveljske Svobode so se tudi dogovorili, da bodo pripravili srečanje pevskih zborov, na katerem bi sodelovali pevski zbor iz Braniča pri Novi Gorici pevski zbor iz Trbovelj, pevski zbor Jesenice in nekateri zbori iz jeseniške občine. Srečanje pevskih zborov na Javorniku so nameravali organizirati že pred tremi leti, a so ga morali zaradi nekaterih ovir odpovedati.

Tako Javorčani in Trboveljčani tudi letos krepijo stike in sodelujejo na kulturnem področju. D. S.

Kranjsko goro je zajela prava graditeljska mrzlica. Vsak čas bo zgrajena depandansa hotela Prisank in nov hotel Kvarner ekspresa (na fotografiji), do katerega Kovinar z Jesenic gradi novo cesto in napeljuje vodo. V poslopju stare šole urejajo lokal PIK Belje, obnavljajo dom Naša deca in grade nov Kompasov hotel, ki bo največji v Kranjski gori. Južno od hotela Lek so zgradili igrišče za tenis, sedaj pa urejajo še njegovo okolico. Za »gmajenco« je novo drsališče in ploskev za haljanje na ledu. Žlivo pa je tudi nad Podlesom, kjer so skrčili deset hektarov gozda. Teren bodo do zime zravnali in uredili smučišče. Delavci Žičnice Vitranc sedaj podaljšujejo žičnico Kekec in Mojca in napeljujejo razsvetljavo za nočno smučanje. Pred Podkorenem dograjujejo novo bencinsko črpalko, v bližini Skavarja pa tri stanovanjska poslopja, v katerih bo 18 stanovanj za gostinske delavce. — Foto: B. Blenkus

Prosti spisi o požarni varnosti

Ze septembra je občinska gasilska zveza na Jesenicah organizirala akcijo, v kateri naj bi sodelovali učenci jeseniških osnovnih šol, ki naj bi napisali več prostih spisov o požarni varnosti. Pri občinski gasilski zvezi so zato povabili prav vse učence jeseniških osnovnih šol, da se akcije udeležijo v čimvečjem številu.

Odziv je bil dober, saj so učenci napisali 74 prostih spisov o požarni varnosti. Prejšnjo sredo je spise pregledala posebna komisija in sprejela sklep, da prosti spis, ki ga je napisala Anita Faletič iz 8. razreda osnovne šole Tone Cufar na Jesenicah, pošlje v oceno gasilski zvezi

Slovenije. Razen tega pa so nagradili z lepo knjižno nagrado tudi po en prosti spis iz vsake osnovne šole: nagrado za prosti spis Mojca Budinec iz Kranjske gore, za prosti spis Majde Tramte iz osnovne šole Prežihov Voranc, nagrajen je bil tudi Rasti Javorski iz osnovne šole Koroška Bela, Fani Tavčar iz osnovne šole Zirovnica ter Alojz Posušen iz gasilskega društva Hrušica.

Učenci petih osnovnih šol, ki so se udeležili akcije gasilske zveze, so v svojih prostih spisih največ pisali o nastanku in posledicah gozdnih požarov in o požarih, ki nastajajo zaradi neprevidnosti po domovih.

D. S.

PROJEKTIVNO
PODJETJE
K R A N J

CESTA JLA 6/1
(nebotičnik)

IZDELUJE
NACRTE ZA
STANOVANJSKE
HISE
IN VSE
VRSTE
OSTALIH
GRADENJ

Prešernovo
gledališče
gostuje
v Novi Gorici

V petek, 3. novembra, ob 20.15 bo ansambel Prešernovega gledališča iz Kranja gostoval v Novi Gorici. Predstavil se bo z delom Ivana Cankarja Za narodov blagor, ki ga je režiral Janez Povše.

Delavska univerza
Tomo Brejc
Kranj

naknadno vpisuje kandidate v
dvoletno delovodsko šolo
strojne stroke

Vpišejo se lahko kandidati, ki imajo kvalifikacijo v kovinarski stroki, tri leta delovne prakse po uspešno končani poklicni šoli (industrijski, obrtni, vajenski šoli, šoli učencev v gospodarstvu ipd.) ter delajo v poklicih: ključavničar (tudi stavbni, konstrukcijski, strojni), orodjar, varilec (s 3-letno poklicno šolo), kovač (tudi umetni in podkovski), strugar, rezkalec, skoblar, vrtalec, ostrilec, kalilec, brusilec, klepar (tudi industrijski, stavbni, letalski, ladijski) graver, finomehanik.

Ob prijavi mora kandidat predložiti spričevalo o kvalifikaciji, potrdilo podjetja o triletni zaposlitvi v stroki (služenje vojaškega roka se ne šteje) in fotografijo za indeks.

Prijave sprejemamo do 10. novembra 1972.

Le čistoča je obramba pred hepatitisom

Oktober je deset učencev osnovne šole Simon Jenko v Kranju zbolelo za hepatitisom. Posamezna obolenja so se že prej pojavila tudi na nekaterih drugih šolah na Gorenjskem. Bolezen pri nas ni nekaj novega, saj so znana obdobja, ko oboli za to boleznijo večje število ljudi, nato pa statistika zabeleži ponoven upad. Čeprav se čudno sliši, vendar bo ta nalezljiva bolezen, za katero ne poznamo zdravila niti cepjenja, omejena na minimum, kadar bo tudi higiena sestavni del visokega standarda.

Zdravstveni delavci pa bodo vse dotlej morali opozarjati na čistočo in spet čistočo rok, sanitarnih prostorov in prostorov, kjer se pripravljajo hrana in podobno.

»Na srečo večina obolenj ni hujšega značaja,« je povedala direktorica zavoda za zdravstveno varstvo Kranj dr. Ana Kraker. »Bolezen bi kaj hitro lahko omejili, če bi bile šole, kjer se bolezen največkrat pojavlja, zgrajene po normah, za katere se zdravstveni delavci zavzemamo. Tako pa ne poznamo šole, za katero bi lahko rekli, da ima dovolj umivalnikov, dovolj stranišč in tudi dovolj brisač in mila. Katera šola pa ima umivalnike s toplo vodo? V takih razmerah je seveda izredno težko vzdrževati higieno in to so posebno občutljive šole, kjer se je bolezen pojavila, zavod za zdravstveno varstvo pa je zahteval izvajanja zelo strogih higienskih ukrepov. Da je le tako ravnanje učinkovito, dokazuje šole, kjer se je hepatitis pojavil, vendar pa zaradi omenjenih ukrepov do novega vala hepatitisa ni prišlo.«

Poudarek higieni sanitarnih prostorov in tako doma kot kot v šolah in povsod, kjer se zbira več ljudi, je vsekakor opravičljiv in nujen še posebej zato, ker zdravila proti hepatitisu ne poznamo. Zmotno je mnenje, da gama globulin zaščiti pred boleznijo. To sredstvo le dvigne splošno odpornost organizma, zbolimo pa lahko kljub temu. Zato dobe to izredno drago sredstvo le nosilnice v okolju, kjer se pojavlja hepatitis, in pa slabotni otroci. Zaščita pred okužbo pa gama globulin ni.

mali oglasi

PRODAM

Kvalitetne SADIKE JABLAN in HRUSK v vseh novejših sortah nudi drevsnica Cegnar Franc, Dorfarje 26, Zabnica 5634

Prodaj ELEKTRICNI STE-DILNIK na štiri plošče. Pucelj Anica, Koroška 25, Kranj 5635

Prodaj suha bukova DRVA in staro OSTREŠJE. Bačelj 20, Preddvor 5636

Ugodno prodaj popolnoma novo trajnožarečo PEČ 150 gorenje. Kelbl Katarina, Bohinjska Bela 15 5637

Poceni prodaj cementno STRESNO OPEKO folc. Be-

nedikova 17, Kranj (Stražiče) 5638

MOTORNÁ VOZILA

Prodaj STROJ za SKODO. Zadržična 9, Kranj 5639

Prodaj SKODO 1000 MB, letnik 1967 za 5500 din. Markuta Blaž, Gasilska 13, Senčur 5640

Prodaj GARAZO v Kranju na cesti Staneta Zagarja št. 7. Dolinar, Partizanska 42, Škofja Loka (nova stolpnica) 5641

Prodaj GARAZO v naselju Vodovodni stolp. Informacije do 14. ure na telefon 21-236 ali popoldne na domu. Rožman Jože, Mlakarjeva 24, Kranj 5642

POSOJILA

Takoj nujno potrebujem 6.000.000 S din (šest milijonov) za ohranitev in razširitev perspektivne in dobro vpeljane obrti za dobo dveh do treh let z zaželeno obrestjo. Naslov v oglasnem oddelku 5631

ZAHVALE

Vsem, ki ste sodelovali pri iskanju pogrešanega Razingerja Jakoba z Jesenic, Tomšičeva 69, se iskreno zahvaljujemo. Zena in hčerka z družino 5643

Izdaja in tiska ČP Gorenjski tisk Kranj, Ulica Moše Pijadeja 1 — Naslov uredništva in uprave lista: Kranj, Moše Pijadeja 1. — Tekoči račun pri SDK v Kranju 515-1-135 — Telefoni: glavni urednik, odgovorni urednik in uprava 21-190, uredništvo 21-823, novinarji 21-860, malooglasni in naročniški oddelki 21-194. — Naročnina: letna 60, polletna 30 din, cena za eno številko 70 par. Mali oglasi: beseda 1 din, naročniki imajo 10 % popusta. Neplačanih oglasov ne objavljamo.

Loške tovarne hladilnikov Škofja Loka vabijo k sodelovanju

1. več delavcev in delavk

za priučitev na različna delovna mesta pri proizvodnji hladilnega pohištva in v livarni.

Nudimo zelo ugodne delovne pogoje:

nudimo samska stanovanja (januar 1973); povrnemo skoraj vse stroške za prevoz na delo; osebni dohodki so zelo primerni; možnost strokovnega izpopolnjevanja velika;

2. kurirja podjetja

Kandidati morajo imeti dokončano osemletko in sposobnost daljše hoje, biti morajo zanesljivi;

3. vodjo biroja službe kvalitete v kontroli

Kandidati morajo imeti dokončano fakulteto II. stopnje tehnične ali ekonomske smeri s 3-letno prakso;

4. več električarjev

Kandidati morajo imeti zaključeno poklicno šolo, zaželeno je nekajletna praksa;

5. referenta za investicije

Kandidat mora imeti dokončano strojno fakulteto II. stopnje, zaželeno je dvoletna praksa, lahko pa je tudi začetnik.

KINO

Kranj CENTER

1. novembra amer. barvni film TIGER ZRE LEPOVICE ob 16., 18. in 20. uri

2. novembra amer. barvni film KJE JE POT NA FRONTO? ob 16., 18. in 20. uri

3. novembra amer. barvni film KJE JE POT NA FRONTO? ob 16., 18. in 20. uri

Kranj STORŽIC

1. novembra franc. barvni film UKRADENI POLJUBCKI ob 16., 18. in 20. uri

2. novembra premiera amer. barvnega filma KAKTUSOV CVET ob 16., 18. in 20. uri

3. novembra amer. barvni film KAKTUSOV CVET ob 16., 18. in 20. uri

Tržič

1. novembra amer. film NAŠI SORODNIKI (Stan in Olio) ob 18. in 20. uri

2. novembra amer. film NAŠI SORODNIKI (Stan in Olio) ob 18. in 20. uri

3. novembra ob 17.30 nastopa IVICA SERFEZI, danski barv. film MAZURKA V POSTELJI ob 20. uri

Kamnik DOM

1. novembra amer. barvni film DR. JERRYJA CAROBNI NAPOJ ob 18. in 20. uri

3. novembra amer. barvni film PEKLENSKI KOMANDOSI ob 18. in 20. uri

Škofja Loka SORA

1. novembra ameriški film NAJDALJSI DAN ob 17. in 20. uri

2. novembra ameriški film NAJDALJSI DAN ob 20. uri

3. novembra nemški barvni film INSPEKTOR PERAK ob 18. in 20. uri

Železniki OBZORJE

1. novembra kinoteka: VDOVA IZ WAGON GEPPA ob 20. uri

3. novembra angleški barv. film VAMPIRJEVE LJUBICE ob 20. uri

Radovljica

1. novembra ameriški barv. film RDECI GUSAR ob 18. uri, amer. barv. film MOST PRI REMAGENU ob 20. uri

2. novembra nemški barv. film KAKO TO RECI SVOJI HCERKI? ob 20. uri

3. novembra amer. barv. film MOST PRI REMAGENU ob 20. uri

Bled

1. novembra italij. barvni film MEC ZA BRANDOA ob 15., 18. in 20. uri

2. novembra italij. barvni film MEC ZA BRANDOA ob 17. in 20. uri

3. novembra franc. barvni film NORO SRCE ob 17. in 20. uri

Jesenice RADIO

1. novembra italij.-ameriški barv. CS film SE ZA NEKAJ DOLARJEV

Jesenice PLAVZ

1. novembra ital.-francoski barv. film MACKA Z DEVE-TIMI REPI

2. novembra ital.-francoski barv. film MACKA Z DEVE-TIMI REPI

3. novembra italij.-ameriški barv. CS film SE ZA NEKAJ DOLARJEV

Kranjska gora

1. novembra franc. barvni CS film BORSALINO

2. novembra italij.-ameriški barv. CS film SE ZA NEKAJ DOLARJEV

Javornik DELAVSKI DOM

2. novembra amer. barvni film ESKADRILJA SMRTI

nesreče

AVTOMOBIL ZAPELJAL S CESTE

V petek, 27. oktobra, zvečer se je na cesti drugega reda v Retečah pripetila prometna nezgoda vozniku osebnega avtomobila Francu Kovaču iz Ljubljane. Voznik Kovač je v Retečah prehitel drug osebni avtomobil, pri tem pa je njegov avtomobil zaneslo v levo s ceste, da se je prevrnil in nazadnje obstal na kolesih. V nesreči sta bila voznik in sopotnica ranjena in so ju prepeljali v ljubljansko bolnišnico.

NEPRIMERNA HITROST

Na Cesti železarjev na Jesenicah je v petek, 27. oktobra, zvečer, voznik osebnega avtomobila nemške registracije Radovan Obucina zaradi zanašanja zapeljal na levi vozni pas. Njegov avtomobil je drsel po levi prav tedaj, ko je iz nasprotni smeri pripeljal pravilno po svoji strani voznik osebnega avtomobila Janez Omerza iz Mojstrane. V trčenju sta bila voznik Omerza in njegova žena hudo ranjena in so ju prepeljali v jeseniško bolnišnico. Škode na vozilih je za 50.000 din.

NEZGODA V SOTESKI

V soboto, 28. oktobra, dopoldne se je na cesti drugega reda v bližini tovarne v Soteski pripetila prometna nezgoda vozniku osebnega avtomobila Borisu Rožiču iz Ribčevega laza v Bohinju. Ko je pripeljal čez most, je njegov avtomobil začelo zanašati, zadel je v kamnito ograjo in zdrknil s ceste kakih 30 metrov proti Savi. V nesreči sta bila voznik in sopotnik Pavel Malej lažje ranjena, škode pa je za 25.000 din.

CELNO V TOVORNJAK

V soboto, 28. oktobra, popoldne se je na cesti prvega reda med Belco in Gozd-Martuljkom pripetila prometna nezgoda zaradi neprimerne hitrosti. Voznika osebnega avtomobila nemške registracije Georga Weillerja je v ostrem desnem ovinku zaneslo v levo, tako da je čelno trčil v tovorni avtomobil. To je pravilno po desni pripeljal iz nasprotni smeri. Voznik Weiller je bil v nesreči huje ranjen in so ga prepeljali v jeseniško bolnišnico. Škode na vozilih je za 55.000 din.

NEZGODA MOPEDISTA

Na Proleterski cesti v Trzinu se je v soboto, 28. oktobra, popoldne pripetila prometna nezgoda zaradi vožnje po levi strani. Ko je voznik osebnega avtomobila Jože Valjavec iz Trzinu peljal proti središču mesta, je iz nasprotni smeri po sredini ceste pripeljal na mopedu Stanko Nemec iz Podljubelja. Kljub zaviranju v levo, voznik Valjavec nesreče ni mogel preprečiti. V nesreči je bil Stanko Nemec huje ranjen, njegov sin pa lažje. Prepeljali so ju v jeseniško bolnišnico. Škode je za 5000 din.

NEZGODA NA VIADUKTU

V nedeljo, 29. oktobra, okoli 4. ure zjutraj se je na cesti prvega reda na viaduktu Peračica pripetila prometna nezgoda zaradi neprimerne hitrosti. Voznik osebnega avtomobila nemške registracije je zaradi neprimerne hitrosti na mokri cesti zapeljal v desno in trčil v drsno ograjo. Od tu ga je odbilo v drsno ograjo na levi strani ceste, nakar je avtomobil drsel po strehi kakih 29 metrov in končno obstal sredi ceste obrnjen na bok. V nesreči so bili ranjeni štirje sopotniki. Škode je za okoli 90.000 din.

NEZGODA Z MOPEDOM

V nedeljo, 29. oktobra, opoldne je na cesti tretjega reda v Sp. Gorjah voznik mopeda Milan Vilfan z Javornika v ovinku zaradi neprimerne hitrosti zadel v ograjo, od koder ga je odbilo nazaj, tako da je trčil v Marijo Dolinar, staro 67 let, iz Sp. Gorj. V nesreči je bila Dolinarjeva hudo ranjena in so jo prepeljali v bolnišnico.

VOZNIK PADEL IZ AVTOMOBILA

Na cesti drugega reda v vasi Studeno je v nedeljo, 29. oktobra, popoldne voznik osebnega avtomobila Aleksander Zagoršek iz Škofje Loke zaradi neprimerne hitrosti trčil v drsno ograjo, od koder je avtomobil odbilo v levo čez cesto, kjer se je vozilo preobrnilo in obstalo na kolesih. Med pravačanjem je voznik Zagoršek padel iz avtomobila in se hudo ranil. Prepeljali so ga v ljubljansko bolnišnico. Škode je za 6000 din.

OD NEDELJE DO NEDELJE

HOKEJ NA LEDU — V drugem kolu I. zvezne hokejske lige so Jeseničani katastrofalno premagali Crveno zvezdo, medtem ko sta si Kranjska gora in Partizan razdelila točki.

Rezultati: Jesenice : Crvena zvezda 21:0 (5:0, 11:0, 5:0), Kranjska gora : Partizan 3:3 (1:2, 2:0, 0:1).

Pri prihodnjega kola: Jesenice : Partizan, Medveščak : Kranjska gora.

ODBOJKA — V II. zvezni odbojarski ligi — zahod sta oba gorenjska predstavnika osvojila vse štiri možne točke. Jeseničani so premagali ekipo Cajevca, Kamnik pa Interplet. V slovenski ligi so moški odigrali zadnje jesensko kolo. Blejčani, ki so gostovali v Celju, so ostali praznih rok v igri z Gaberjem.

Rezultati: Jesenice : Cajevac 3:0, Kamnik : Interplet 3:1, Gaberje : Bled 3:1.

NOGOMET — V slovenski nogometni ligi je ponovno moštvo Triglava na stadionu Stanka Mlakarja remiziralo proti Nafti. Kranjčani so po tekmi vložili protest, ker je pri Nafti nastopil igralec, ki še ni dopolnil 18 let in je bil brez specialnega zdravniškega pregleda. V ZCNI pa je v gorenjskem derbiju Sava v Skofji Loki odpravila LTH.

Rezultati: Triglav : Nafta 3:3 (2:1), LTH : Sava 0:2 (0:1).

Pri prihodnjega kola: Ljubljana : Triglav, Sava : Adria, Vožnja : LTH.

ROKOMET — V predzadnjem kolu v slovenski moški ligi so Tržičani spet osvojili obe točki. Tokrat so premagali rokometaše Ribnice. V ženski ligi pa so igralke Alples spet zmagale in s 16 točkami osvojile jesenski naslov.

Rezultati — moški: Tržič : Ribnica 15:8 (6:3); ženske: Alples : Sava 13:7 (7:5).

V zadnjem jesenskem kolu se bodo Tržičani pomerili z rokometaši Poleta.

NAMIZNI TENIS — Na prvem republiškem namizniškem turnirju za člane in članice v Kranju je v odsotnosti najboljših igralcev Korpe, Vočka in Savnika prvo mesto med posamezniki osvojil Nišavič (Ilirija), pri ženskah pa članica Olimpije Verstovškova. V ekipni konkurenci je v finalu Ilirija premagala Soboto, v ženski pa Olimpija Triglav.

Sindikavno

tekmovanje v odbojki

V okviru občinskih sindikalnih športnih iger bo v petek v telovadnici osnovne šole v Preddvoru finalno tekmovanje najboljših ekip sindikalnih organizacij iz kranjske občine v odbojki. V predtekmovanju so bile ekipe iz sindikalnih organizacij razdeljene v tri skupine.

V skupini A so se ekipe razvrstile takole: Elektro,

IKOS, Komunalni zavod za socialno zavarovanje in PTT; v skupini B: Iskra, Javna skladišča in osnovna šola Lucijan Seljak; v skupini C: ekipa prosvetnih delavcev iz Preddvora, Sava, IBI in Projekt. V petek se bodo torej pomerile ekipe Elektro, Iskre in prosvetnih delavcev iz Preddvora.

A. Z.

Karate klub v Kamniku

Karate klub Kamnik-Olimpija je bil ustanovljen lani. Kamniški mladinci so že začeli vaditi to zanimivo športno panogo. Izvolili so vse organe kluba in izdelali pravilnik. Vaje imajo v telovadnici osnovne šole Toma Brejca.

J. V.

Premalo so skrbeli za mlade

TVD Partizan Kamnik in Mekinje-Godič že več let nista več aktivna. Vzroki so znani, vendar za to »bolezen« še ne poznajo zdravila. Ma-

ščujejo se stari grehi, ker so premalo skrbeli za mlade. Zato danes primanjkuje vodilnega — trenerskega — kadra.

J. V.

Zmagali v podaljškju

Tržiška lokalna radijska postaja bo 29. novembra praznovala deseto obletnico svojega delovanja. V okviru praznovanja se je kolektiv odločil tudi za razne športne prireditve. Prvo športno srečanje, ki ga je imela ekipa radia, je bila rokometna tekma z ekipo zdravstvenega doma iz Kranja. Tekmo so odigrali na igrišču rokometnega društva Tržič.

V začetku igre so gostje povedli z rezultatom 6:2, v polčasu pa je bilo neodločeno 6:6. Vodstvo se je neprestano minjalo in tudi ob regularnem zaključku je bilo neodločeno z rezultatom 12:12. V podaljškju tekme pa je ekipi radia uspelo zatresti nasprotnikovo mrežo in doseči zmagoviti gol.

Z gosti iz Kranja so se domenili še za srečanja v namiznem tenisu in šahu ter za

povratno rokometno tekmo, ki jo bodo odigrali v Kranju.

-Jp

Triglav na kvalifikacijah

V Beogradu so v soboto na sestanku izvršnega odbora vaterpolske zveze Jugoslavije izglasovali, da se bo I. zvezna vaterpolska liga v prihodnji sezoni povečala na 12 članov. Za dva nova člana lige se bodo na kvalifikacijskem turnirju pomerili zadnje uvrščeni iz I. lige POSK ter drugoligaši Korčula, Triglav in Šibenik.

Kvalifikacije naj bi bile od 2. marca do 4. marca v Beogradu ali na Hvaru. Prvenstvo v zvezni ligi pa naj bi se začelo s 15. junijem. Na tem kvalifikacijskem turnirju ima Triglav lepe možnosti, da si po dveletnem preporu spet zagotovi nastop v I. zvezni ligi.

-dh

Podjetje za turizem, gostinstvo in trgovino

KVARNER EXPRESS Opatija

objavlja prosta delovna mesta za potrebe hotela Alpina v Kranjski gori:

1. šefa recepcije

Pogoji: visoka ali višja šola s 5 let delovnih izkušenj na vodilnih delovnih mestih v gostinstvo-turističnem gospodarstvu ali srednja šola in 7 let delovnih izkušenj na delovnem mestu šefa recepcije z znanjem 3 tujih jezikov;

2. šefa kuhinje

Pogoji: VKV kuhar, 5 let delovnih izkušenj na delovnem mestu šefa kuhinje in pasivno znanje enega tujega jezika;

3. šefa strežbe

Pogoji: višja šola in 5 let delovnih izkušenj na mestih vodje hotela in šefa strežbe ali VKV delavec gostinske stroke s 7 let delovnih izkušenj na mestu šefa strežbe z znanjem 3 tujih jezikov;

4. gospodarja

Pogoji: višja ali srednja šola gradbene, strojne ali elektro smeri s tremi oziroma šestimi leti delovnih izkušenj;

5. knjigovodje

Pogoji: višja ali srednja šola finančne smeri z osem oziroma deset let prakse od tega polovico na vodilnih delovnih mestih stroke, z znanjem enega tujega jezika.

Nastop dela po dogovoru, najkasneje 1. januarja 1973. Osebnih dohodkov po pravilniku podjetja. Pismene prijave z osebnimi podatki in opisom dosedanjih zaposlitev ter z navedbo šolske in strokovne izobrazbe je treba dostaviti najkasneje do 20. novembra 1972 na naslov: »Kvarner-Express«, Opatija, opći sektor, Ulica M. Tita 186. V primeru, da delovna mesta ne bodo zasedena do navedenega roka, velja oglas do naslednje sedbe.

